

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrzem českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 19.

Sobota (Saturday) 3. 5. (April) 1986

JEŠTĚ O ROZLOUČENÍ S JAROSLAVEM SEIFERTEM

21.1.1986 ve 13,30 hod. v
bazilice sv. Markéty v Břev-
nově.

Praha, o níž napsal básník, který zde leží v rakvi před námi, že je světlem oděná, se dnes oblékla do černého hávu. Jaroslav Seifert, milovaný český básník, jehož jméno je ozdobeno mnoha tituly, cenami a vyznamenáními, který dokázal psát verše, jež znal celý národ, který dokázal pochopit duši dítěte, dospívajícího, dospělého i starce, který dokázal vnášet radost svými verši do každého zármutku a beznaděje; a který dokázal přesvědčivě zprostředkovávat lásku k životu - všichni, kteří ho milovali, poprvé a naposledy zarmoutil tím, že 10. ledna tohoto roku zemřel.

Stojíme v bazilice svaté Markéty, na místech, která můžeme právem nazvat kolébkou české vzdělanosti, české kultury a duchovních hodnot. A my, kteří máme tu čest a štěstí být spolu s nejbližšími pozustalými přítomni aktu posledního rozloučení se vzácným člověkem, jaksi potažmo zastupujeme všechny jeho čtenáře: minulé, přítomné i budoucí. Zastupujeme vlastně celý náš národ a celý kulturní svět.

Ztíšme se na začátku této bohoslužby a ve chvíli ticha zbavme svá srdce a svědomí všeho nečistého a špatného, abychom mohli s opravdovou důvěrou prosit našeho nebeského Otce za spásu jeho služebníka a jeho věčný pokoj, a za to, abychom se s ním a se všemi zemřelými setkali v den vzkříšení.

Pak začala zádušní mše; po evangeliu mluvil kněz a herci z ND četli Seifertovy verše.

1. čtení: Řím 8, 31b-35, 37-39.
Evangelium: Mt 5, 1-12a.

Promluva

Vážená paní Seifertová, vážení smuteční hosté, bratři a sestry, přátelé. Je těžké, přetěžké loučit se s básníkem. Nad každým, kdo od nás odchází, vždycky truchlí nějaký okruh lidí. Ale odchod básníka se dotýká všech. I ten, kdo nikdy nepřečetl ani jediný jeho řádek, je zasažen, i když o tom neví.

Slýchal za nás naše nejhlubší úzkosti a vyhlížel naše nejkrásnější naděje. Básník opouští celý národ, za nějž hovořil, za nějž cítil. Propůjčoval nám svůj zrak, své smysly, své srdce. Vrať nám svými verši mládí; nejen mládí jednotlivce, ale celé vlasti. Byl vždycky se všemi, byl tu pro ně a věděl o nás víc, než jsme mnohdy schopni vědět sami o sobě.

Proto je básník básníkem, aby hlouběji viděl a lépe znal. Tím je básník básníkem, že citlivěji vnímá a přesně ví. Srdcem. S pocity štěstí a s pocity úzkosti naslouchá tepu našemu a vyjadřuje náš stav.

Když zemře básník, nedovedeme si plně uvědomit, co ztrácí každý z nás. Začneme to chápat později, až budeme nahlížet do jeho knih a nalézat v jeho verších své osudy, své city i své strachy. A svá doufání. A také díky těm básníkům si uvědomíme, že každý z nás by tu měl něco zanechat. Odkaz jiným. Stopu. Ozvuk.

*K milionům veršům na světě
přidal jsem jen pár slok.
Nebyly o nic moudřejší
než píseň cvrčků.*

*To vím, odpusťte mi.
Už končím.*

*Někdy byly mé verše pošetilé až
hanba.*

Ale za to se neomlouvám.

*Věřím, že hledat krásná slova
je lepší,*

než zabíjet a vraždit.

*(A sbohem; ze sbírky Morový
sloup)*

Všechno už od nás odchází, propadá se do minula. Všechno, jedině básník je výjimkou: on, odchází, nepropadá se do

Panorama Hradčan s Karlovým mostem a malostranským sv. Mikulášem z Masarykova nábřeží bylo Seifertovi častou inspirací k vyzpívání krásy Prahy.

Takto vidával básník Jaroslav Seifert basiliku sv. Markéty se svatovojtěšským klášterem v Břevnově z okna svého bytu na protilehlém kopci vilové čtvrti.

minula, ale stoupá do budoucna. V jeho díle je skutečná a celá jeho zem - i v dědictví mu daná, země milovaná.

*Kdykoliv se zadívám na Prahu
- a dívám se na ní stále
a vždycky bez dechu,
protože ji miluji -
obráťím mysl k Bohu,*

*abych mu poděkoval,
že propůjčil tu velkolepou scénu
i mému životu.*

*(Královský letohrádek; ze
sbírky Deštník z Piccadilly)*

Básník nepotřebuje potlesk. Chce také víc než slzy. Chce totiž, aby si člověk uvědomoval,

kde mají slzy i úsměv svůj původ: je to lidské srdce. A kdo byl víc naplněn touhou sdělit člověku onu vroucí lásku, onu jednoduchou pravdu, než národní ulece Jaroslav Seifert? Vždyť on dokázal přesně vyslovit, co jsme nedokázali nebo neměli odvahu formulovat, ale co jsme stejně cítili.

Dnes, v tomto chrámu jsme svědky, bezděčnými svědky, veliké schůzky. Schůzky, kterou si zde dal barokní stavitel Diezenhofer, malíř Brandl a básník Seifert. A zatímco díla těch prvních dvou ohromují svou velikostí, monumentalitou a člověka srážejí na kolena, dílo básníkovo člověku dává křídla

a povznáší ho. Verše Jaroslava Seiferta působí v lidském srdci odvahu, aby si člověk byl vědom hodnoty, jakou má před sebou, před druhými i před Bohem.

Přítom veliká životní moudrost tohoto básníka vedla k jasnému chápání, že všechno, všecičko na tomto světě je velmi pomíjivé. Má svůj konec.

*Loučím se s vámi, zvolna do
hlíny
mé tělo padá: Bud'te št'astní, vy
tam!*

*Já mám svou věčnost, vy jen vte-
řiny
a já vám živým život nevyčítám.
(Mrtví hovoří k živým; Dílo,
sv.3, str.97)*

(Dokončení na str. 13)

A SBOHEM

*Nebyly to ani první šlápoty
v měsíčním prachu.*

Jestliže však přece někdy

zazářily,

nebylo to jejich světlo.

Miloval jsem tuto řeč.

*A ta, když přinutí mlčící rty,
aby se zachvěly,*

snadno přiměje milence

k políbkům,

loudají-li se červánkovou zemí,

kde zapadá slunce pomaleji

než v tropech.

Poezie jde s námi od počátků.

Jako milování,

jako hlad, jako mor, jako válka.

Někdy byly mé verše pošetilé

až hanba.

Ale za to se neomlouvám.

Věřím, že hledat krásná slova

je lepší

než zabíjet a vraždit.

K milionům veršů na světě

přidal jsem jen pár slok.

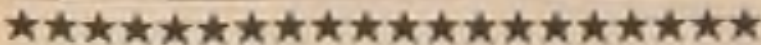
Nebyly o nic moudřejší

než píseň cvrčků.

To vím. Odpusťte mi.

Už končím.

(Jaroslav Seifert
ze sbírky Morový sloup)

Sloupek informací

o Sjezdu Čs. národní rady americké v Berwynu Ill., západním předměstí Chicaga.

Sjezd Československé národní rady americké

V sobotu 26. dubna a v neděli 27. dubna se konal řádný sjezd Československé národní rady americké. Přátelské pohostinství sjezdu opět poskytla bratrská pojišťovací jednota ČSA ve své budově na Harlem Ave., v Berwynu, Ill.

V sobotu ráno po slibu americké vlajce, předneseném br. Antonínem Smuntem, který řídil též zpěv americké a čsl. státní hymny pozdravil delegáty, hosty a úředníky ČSNRA její předseda br. Dr. Leopold Rozbořil. Za nepřítomného předsedu chicagského oblastního výboru br. Stanislava Bryma-je přivítal br. Richard Púr.

Sjezd pozdravili i významní hosté čelných organizací naší národní větve: br. George Bašta, předseda Americké obce sokolské, Dr. Mojmir Povolný, předseda Rady svobodného Československa, a věrný a milý přítel rady Dr. Ján Papánek, poslední vyslanec svobodného Československa u Spojených národů a předseda Amerického fondu pro československé up-

rchlíky z New Yorku; kteří se i zúčastnili sobotního zasedání.

Dr. Papánek ve svém závazném projevu upozornil na vážnost dnešní mezinárodní situace a též informoval přítomné o práci s nově přicházejícími exulanty - emigranty.

Přinášíme pozdrav sjezdu Dr. Mojmiru Povolnému, předsedy Rady svobodného Československa, ve kterém zhodnotil práci rady a poukázal na její důležitost v dnešní době.

Vážené paní a pánové, sestry a bratři!

Děkuji Vám za pozvání, abych jménem Rady svobodného Československa pozdravil Váš sjezd. Činím tak v duchu přátelství, které nás váže, spolupráce, kterou nám ukládá naše poslání, společných úkolů, které jsme na sebe vzali, a ideálů, které sledujeme.

Vedle Menšinové rady české a slovenské větve v Rakousku, Československá národní rada americká, je, myslím, naší nejstarší společenskou, kulturní a politickou celonárodní organizací československých krajanů na celém světě.

Máte za sebou velkou historii, na kterou jsme všichni hrdí, velké činy, které poznamenaly nejen Čechy, Slováky a Podkarpatské Rusiny v Americe, nýbrž také - a v jistém smyslu hlouběji - vývoj a osud našich národů ve staré vlasti, a zkušenosti z dlouhé a vytrvalé práce v naší krajské obci, které jsou k nezaplacení.

Váš letošní sjezd navazuje na tuto tradici v čase, kdy je Vaší práce potřeba přinejmenším natolik jako v nejkritičtějších dobách Vaší existence.

Češi, Slováci a Podkarpatské Rusiny doma Vás potřebují více než kdy jindy. Nezapomínejme, že žijí již dvakrát tak dlouho pod komunistickou diktaturou a sovětskou nadvládou jako v demokratické Československé republice, a že je tam celá politická generace, která se svobodnou, suverenní a demokratickou nemá žádné zkušenosti. Musíte k nim hledat cestu, pomáhat jim a inspirovat je svou prací.

V československé krajské obci, ve které dnes splývají generace emigrantů s několika vlnami poválečných exulantů, vládne nezdravý nepokoj. Na místo, které patří nevyhnutelnému a vítanému zkoumání a kritice třeba i základních otázek a metod naší práce a svobodnému a důstojnému dialogu, se vtírají podezírání, osočování, útoky a hrozby. Bije se hlavnehlava ve vlastních řadách a zapomíná se, kdo je vlastně naším hlavním odpůrcem a nepřitelem. Politická bezradnost a bezhlavost, jejímž nejnovějším výrůstkem je český separatismus, se vydává za novou moudrost a za nový směr. Prosím Vás, abyste v této hysterii zůstali ostrovem klidu, svorností a věrností ideálům, které byly a jsou základem Československé národní rady americké.

Na mezinárodním poli jste zvláště Vy z příznivým postavením jako reprezentace amerických občanů českého, slovenského a podkarpatsko-rusinského původu. I když věc československé svobody a nezávislosti je věcí našich národů doma, zahraniční a především americká podpora v jejich zápase je - ve světle skutečnosti - že komunisté vládnou v Československu jen proto, že za nimi a nad nimi stojí Sovětský svaz - nezbytná. Vaše práce na tomto poli, samostatně i v součinnosti s reprezentacemi ostatních porobených národů, je příkladná a v zahraniční politice této velké země je její vliv rozpoznatelný. V této souvislosti bych jen na Vás apeloval, abyste se aspoň

pokusili o rozšíření vztahů k našim americkým krajanům slovenského původu, kteří se v minulosti v daleko větším rozsahu podíleli na práci za stejným cílem.

Rada svobodného Československa nalézá velkou podporu ve shodě názorů s Československou národní radou americkou. Vaše práce nás inspiruje. Pokládáme si za čest být na americké půdě Vaším partnerem v díle, kterému jsme se zavázali a které nás nerozlučně spojuje.

Přeji Vašemu sjezdu hodně zdaru a Vaší práci hodně úspěchu. ***

Uveřejňujeme i poučnou část z projevu předsedy ČSNRA Dr. L. Rozbořila o střídání generací ve vedení ČSNRA.

Před dvěma roky jsem byl zvolen předsedou Čsl. národní rady americké, krajské organizace s velmi váženým jménem a slavnou minulostí. Moje volba byla střídáním generací. Dva předsedové přede mnou patřili ke generaci, která se narodila před první světovou válkou a která pak byla v tom těžkém desetiletí, v letech 1938 až 1948, na významných místech čsl. veřejného života. To znamenalo, že musili rozhodovat o důležitých otázkách a konfliktech té doby. Taková rozhodnutí byla obtížná a nevděčná, protože nebylo možno se zavděčit všem. Ta generace byla „poznámenána“ minulostí. Ti, kterým se nezavděčila, či kteří s ní nesouhlasili, nikdy neustali v její kritice.

Moje generace se narodila v první světové válce, či brzy po ní. V době Mnichova jsme byli již dosti starí, abychom pochopili a milovali ideály našich velikánů, od sv. Václava až po Masaryka. Byli jsme však příliš mladi, abychom zastávali význačné funkce ve veřejném životě. Nabídlí jsme své životy službě vlasti, jak to jen mládež umí. Dnes nejsme „zatíženi minulostí“, protože jsme měli štěstí, že jsme nemusili rozhodovat o věcech, které podstatně ovlivňovaly život a smrt našich spoluobčanů.

Píši o střídání generací proto, abych zdůraznil, že ve dvou letech svého předsednictví jsem nikdy nerozhodoval o nějaké otázce či nehodnotil nějakou osobu pod vlivem politické ideologie některé bývalé čsl. politické strany. Oddanost demokratickým ideálům a ochota pro ně pracovat jsou jedinou kvalifikací pro členství v Čsl. národní radě americké. Každý Čech, Slovák, Moravan a Rusín, žijící ve Spojených státech, je vítán v našich řadách

pokud je věrný Americké ústavě.

Pokud jde o členství v amerických politických stranách platí tu stejná zásada. Příslušnost k těm či oně politické straně je věc osobní a soukromá. Soutěživost těchto stran se nemá projevat v našem středu.

Tu a tam slyšíme od jiných organizací, že s námi nemožou spolupracovat, protože jsme pry organizací politickou. Je tedy nutné, abychom stále zdůrazňovali, že jsme organizací nepolitickou. Podotkne-li někdo, že bojujeme proti komunismu, vysvětlete mu, že upozorňovat americkou vládu, politiku, tisk a veřejnost na nebezpečí světového i domácího komunismu není politickou činností v běžném slova smyslu. Je to národní a mravní povinnost.

Na zasedání se též zastavila a sjezd osobně pozdravila Il. State - Senator Judy Baar - Topinka.

Sjezdu se kromě místních delegátů a úředníků ČSNRA zúčastnila delegace newyorská, washingtonská, michiganská, clevelandská a ze vzdálené oblasti pacifické.

Po podání zpráv členů předsednictva, sjezdové výbory (zahraniční, organizační, tiskový, finanční, resoluční, sociální a stanovní) podaly doporučení a návrhy na další činnost rady. Některé byly ihned schváleny, jiné doporučeny k projednání a uvážení novému předsednictvu.

S celoživotní zkušeností krajského pracovníka spolehlivě a pohotově řídil sjezd předseda ČSA br. James Krákora.

Dvoudenní zasedání sjezdu bylo ukončeno nastolením nového předsednictva, které vykonal br. Dr. Jiří Bréber z Kalifornie.

Předseda: Dr. Leopold Rozbořil, místopředsedové: ing. Štefan Papánek, Dr. Vlastislav Chalupa, Anna Faltusová; tajemnice: Vlasta Vrázová; pokladník: James Krákora; členové předsednictva: Roman Berka, Stanislav Brym, Antonín Čech, Eduard Dellin, Karel Halaška, Olga Kovářová, Boris Kraupner, Rev. V. Shintaj, Františka Uhlířová. Členové výkonného výboru: Chicago - Josef Bárta, Rich. Púr; Cleveland - Miloslava Hyvnarová, Dr. Miroslav Poseděl; Michigan - John Šrámek, Jiří Žemlička; New York - Jan Babinec, Andrew Valušek; Washington D.C. - Dr. Otakar Horna, Pavel Sturman; pacifická oblast - jižní: Dr. Jiří Bréber, Josef Pejskar; pacifická oblast - severní: Kamil Škapa a Jiří Špánek.

Za tiskový odbor ČSNRA

F.U.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Vydání, věnované zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma

BOHU, CIRKVI, NÁRODU!

VYDAVA KAŽDOU SOBOTU „VELEHRAD“, CESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO.

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY: CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO, ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - RÍDE: Father VOJTECH VIT, O.S.B. s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to: HLAS NARODA, 2657-59 S. Lawdale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Pravni poradce a zástupce: Henry I. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

Jarda Moudrý
„starec“ osady Dálava

Tak jsme trampovali, zpěvem bojovali „O širák Chicaga“

Toto byl název, moto a náplň trampského večera, který uspořádala „Osada Dálava Chicaga“ v sobotu 19. dubna v místním Velehradě, pod vedením svého šerifa Edy Vedrala a za obětavé pomoci jeho rodiny (tří generací) a trampských i netrampských spolupracovníků.

Událost probíhala přesně dle stanoveného pořadu. K tanci a poslechu vyhrávala věhlasná, 6ti členná „Česká trampská kapela z Toronta“ pod vedením „Wimpího“ Nebeského, s Rost'ou Sehnalem na banjo, jazzovým houslistou a kytaristou „José“ Fabiánem, všeučelníkem a skladatelem Vaškem Laiblem, Karlem Záhorou na kytaru a bubeníkem Ivanem Preslem. Soutěže „O širák Chicaga“ se celkem zúčastnilo 11 účastníků, vystupujících jako jednotlivci či skupiny, kteří přednesli celkem 14 trampských písní. Byli v nich zastoupeni kamarádi a kamarádky z Clevelandu, Iowy, Toronta a Chicaga. Hlavní cenu. „širák“ vyrobený paní Ázou Chrobákovou, vyhrál Vašek Laibl z Toronta. I. cenu, 2. menší „širáčky“ dobyla „skupina Chicaga“, složená z manželů Čáslavských a Coněvů, jinak „Konývkových“. II. cenu vyhrál Petr Čáslavský a III. cena připadla Věře Cousins, známé také pod jménem „Kvítko z Iowy“. Vystoupení chicagské taneční skupiny Beseda/Domov, která předvedla typický americký lidový tanec „Orange Blossom Hoe-Down“, uvedlo všechny přítomné do varu, že si vynutily da capo. Veselá volná zábava, živý tanec, nedišní tekuté prazdroje a typicky trampské jídlo, jako ostrý guláš, párky a pod., vše samozřejmě „nabitě“ cholesterolem - neboť trampáci na něj mají „fousy“ - doplnily pestrost večera. Všechna představení byla vysoké úrovně a rozhodně to byla jedna z nejuspěšnějších a nejlépe organizovaných událostí, které jsme za svých 38 let života v zahraničí zažili. Sál Velehradu byl zaplněn do posledního místa a nadšené komentáře asi přinutí Otce V. Víta, aby rozlohu sálu pro příští trampskou událost - pod střechou - zvětšil.

Pozoruhodným zjevem bylo, že obecenstvo představovalo průřez té nejširší společenské základny našeho národa, že seděli vedle sebe a bavili se navzájem, jakož i tančili spolu mladí a staří. Zejména zastoupe-

ni mladých a těch nedávno přibylých do této země bylo překvapující, neboť se jedná o živel, který nevěnuje mnoho pozornosti samozvaným politickým hypokritům, z nichž mnozí chtějí budít dojem „vůdci“ národa či jeho „intelektuálních“ představitelů, a mnohdy se vydávají i za „smetánku“ exilu. Přitom „plácí“, že je tito mladí, většinou nedávno přijetí, ignorují, a vyhýbají se praktické spolupráci s nimi. Do očí přímo bila neúčast na této veselé události příštích „presidentů, ministrů, poslanců, velvyslanců“ a různých těch aspirantů na koncise mezinárodního obchodu s lihovinami. Opět byl podán důkaz, že stojí mimo proud a hlavní část národa. Jednou z vlastností a předpokladů demokracie je většinový systém a schopnosti vůdčích prvků vyjádřit se tak, aby jim každý rozuměl. Někdy to znamená shýbnout se dolů, snad až k zemi. Mladí a noví uprchlíci existují a zřejmě jim neimponují lidé a organizace jež za dobu 38. let byli akčně sterilní a impotentní do té míry, že zkompromitovali nejen náš odboj před národem doma, ale i nás všechny před mezinárodní veřejností. Hlavně svým amaterismem a nedostatkem politické vynalézavosti.

Proto „Ahoj“ našim trampům, kteří tu podivuhodnou a svéráznou tradici ducha amerického „západu“ přesadili před 70 lety s plání, prérii a hor, do měkkých středočeských luhů, hájů a poříčí, a naroubovali ji na naši lidovou kulturu do té míry, že nejrůznější formy trampování pozměnily „víkendový“ život našeho národa. Je dobře známo, že u nás doma jsou trampové typickými a nekompromisními představiteli individualismu, který byl, je a bude charakteristickým znakem našeho národa, a že jsou nejchytřejšími a nejuvitnějšími odpůrci kolektivistické tyranie. Umi!

OBČANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

(Příspěvek k symposiu
Naardenského setkání)

Spolupůsobení občanů při udržení a rozvíjení demokracie

Demokracie, i když je „nejlepší ze všech špatných forem vlády“, nemůže setrvávat na dosud docílených výsledcích, musí hledat a zavádět další opatření, aby čelila výzvě současné doby s její celosvětovou bídou a ohrožením. Musí plným právem přejít z defenzivy do ofenzivy. V tomto krátkém pojednání jsou vyloženy základní myšlenky posílení demokracie pomocí aktivní účasti a účinné spolupráce občanů na udržení a rozvíjení demokratické společnosti v rámci občanského společenství.

Občanské společenství tvoří první stupeň demokratické správy mezi jednotlivým občanem případně rodinou a volenou správou obce.

Úvod

Demokratická společnost spočívá podle křesťanského pojetí na základních hodnotách **svobody, solidarity a tolerance**: To znamená vyváženost práv a povinností, moci rozhodovat a poslušnosti, nároku a odříkání, jedno bez druhého nepřináší nic dobrého. Struktura demokratické správy má být vybudována na základě zásady **subsidiarity**: To znamená hierarchické odstupňování demokratické správy směrem dolů přes obecní správu k menším společenstvím a směrem nahoru přes státy k vyšším útvarům; každý stupeň má vykonávat tolik vlastními silami, kolik je schopen; kde vlastní síly nestačí, poskytne výše zařazený stupeň pomoc. Proti tendenci vyšších stupňů soustředovat u sebe více moci rozhodování je nutno neustále působit.

Nade všemi hodnotami jest postavena láska k bližnímu, bez

ní nemůže žádná lidsky důstojná společnost splnit svůj úkol.

Hlavní znaky občanského společenství

Základy
Občanské společenství – je vázáno na bydliště a je jako základní stupeň integrováno do posloupnosti demokratických orgánů.
– zahrnuje přehledný počet občanů /podle hustoty osídlení např. 50 až několik set/; ve velkých městech bude vytvořen jeden nebo více mezistupňů až k městské správě, aby přehlednost a přímý kontakt zůstaly zachovány
– volí své zástupce pro různé úkoly osvědčenými formami demokratické správy.

Úkoly

– sociální činnost, vzájemná pomoc, ošetřování starých občanů a těch, kteří potřebují pomoc
– výměna zkušeností a porady při výchově dětí a mládeže, při různých životních problémech, při vzdělávání dospělých
– spolupráce s obecními orgány v různých odvětvích /stavebnictví, bydlení, školství, preventivní opatření ke zvýšení bezpečnosti ve vlastním okolí a další/
– studium, vysvětlování předloh k hlasování, vytváření a průzkum veřejného mínění, příprava nových návrhů.

Účast

– všeobecná dobrovolná povinnost každého občana spolupracovat na úkolech společenství podle svých sil, schopností a zkušeností
– přiměřený minimální výkon má být podán
– dobrovolná práce navíc, jak ji již dnes mnozí občané v rámci různých organizací obětavě vykonávají, obohacuje činnost společenství.

Prostředky

– Občanské společenství spravuje materiální a finanční prostředky ke splnění svých povinností; prostředky nahospodaří zčásti vlastní činností, zčásti je dostane k dispozici od vyšší správní složky.

Působení občanského společenství

– přímé spolupůsobení občanů posiluje jejich vědomí zodpovědnosti a partnerství vůči vyšším správním složkám, vzbuzuje solidárnost a připravenost pomáhat vůči lidem, kteří nemají žádná základní práva - pro tyto lidi znamená mocné demokratické společenství příklad a cíl, jehož význam a dosah nelze dost docenit
– sdružení většiny demokraticky

smýšlejících občanů poskytují účinnou mocnost dbát na dodržování základních práv a je také bránit, jestliže se jednotlivci nebo skupiny, často skrytí v anonymitě, pokoušejí podkopat demokratický řád

– v rámci společenství je při blízkých stycích od člověka k člověku dobře možné včas rozpoznat tendenci vývoje, využít pozitivní iniciativy ve prospěch společenství, proti negativním snahám působit preventivně, dříve než dojde ke konfliktům

– zvláště aktivita mladých lidí, jejichž přirozenou snahou je usilovat o zlepšení poměrů, se má uplatnit pro cíle uvnitř společenství a také i mimo ně; čím obtížnější a náročnější se úkoly jeví, tím více odpovídají touze mladí jít za uskutečňováním ideálů

– stále důslednější uplatňování zásady subsidiarity pomůže řešit mnohé palčivé problémy /např. problém národnostní, otázky menšin atd./, umožňuje aktivní vykonávání základních práv, vytváří jasnou kompetenci zodpovědnost na všech úrovních počínaje jednotlivým občanem a rodinou, přes občanské společenství k vyšším institucím, zaručuje každému stupni nutnou autoritu a respekt.

Předpoklady pro zavedení občanského společenství

Demokratické země s rozvinutou decentralisací mají dobrý předpoklad pro vybudování správní struktury směrem dolů a tak uplatnit obrovské duchovní a fyzické síly „mlčící většiny“, dosud téměř bezmocné, tím že se úkol rozdělí na více hlav a rukou. Již nyní jest možné delegovat určité úkoly v obci na občanské společenství a dát jim pro jejich činnost k dispozici potřebné prostředky. Zavedení lze provádět postupně zejména pokud se týče rozsahu vykonané práce a k tomu potřebného času.

Závěr

Možnosti a význam občanského společenství pro jeho členy a pro celou společnost nebyly tímto krátkým pojednáním vyčerpány; je třeba rozpoznat znamení naší doby /iniciativa, spolupůsobení/ a přispět k uvolnění sil ve prospěch a k posílení celého lidstva.

Rudolf Němeček

/výňatky z knihy „Die Zukunft Chance“ od Alvina Tofflera/

Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.Ph.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

DŮBA VELIKONOČNÍ

ŠESTÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — dej, ať tyto radostné dny zmrtvýchvstání Páně — slavíme opravdově, — aby se velikonoční památka — trvale projevovala v našich skutečích. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKŮTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 15, 1-2, 22,29)

Někteří lidé přišli z Judska (do Antiochie) a poučovali bratry: "Nedáte-li se podle Mojžíšova zvyku obřezat, nemůžete dojít spásy." Pavel a Barnabáš se však s nimi dostali do hádky a úporně se s nimi o to přeli. Bylo proto rozhodnuto, aby se kvůli této sporné otázce Pavel, Barnabáš a někteří z nich odebrali k apoštolům a starším do Jeruzaléma.

Tehdy se apoštolové a starší spolu s celou církevní obcí rozhodli, že ze svého středu vyberou několik mužů a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie, totiž Judu, kterému říkali Barsabáš, a Silu — vedoucí muže mezi bratry. A po nich poslali toto psaní:

"Apoštolové a starší posílají bratrský pozdrav bratrům v Antiochii, Sýrii a Kilíkii, obráceným z pohanství. Dověděli jsme se, že vás někteří lidé z našeho středu znepokojili a popletli svými řečmi, ačkoli k tomu od nás nedostali žádné pověření. My jsme se tedy nyní jednomyslně rozhodli, že vybereme některé muže a pošleme je k vám zároveň s naším drahým Barnabášem a Pavlem, lidmi, kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme vypravili Judu a Silu, aby vám to vložili ještě ústně.

Rozhodl totiž Duch svatý i my, že vám nemá být ukládáno další břemeno kromě těchto nutných věcí: vyvarovat se toho, co bylo obětováno modlám, krve, masa z udušených zvířat a amilstva. Budete-li se těchto věcí chránit, jednáte správně. Buďte zdraví."

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 21, 10-14, 22-23)

Anděl mě přenechal v duchu na velkou a vysokou horu a ukázal mi Svaté město, Jeruzalém, sestupující z nebe od Boha a zářící Boží vznešeností. Jiskřilo jako nejvzácnější kámen, jako křišťálově průhledný jaspis. Mělo silné a vysoké hradby s dvanácti branami, u nich dvanáct andělů, a jména nadepsaná na nich jsou jména dvanácti izraelských kmenů. Tři brány ležely k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brány k západu. Městské hradby mají jako základ dvanáct kamenů a každý z nich nese jméno jednoho z dvanácti Beránkových apoštolů.

Chrám jsem v něm však nespatriil, neboť Pán Bůh vševládný a Beránek — to je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunečního, ani měsíčního světla, protože Boží velebnost je ozařuje. Jeho zdroj světla je Beránek.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 14, 23-29)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachová má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal.

"Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl."

Pokoj vám zanechávám, pokoj svůj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím — a přijdu k vám. Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to nyní, dříve než se to stane, abyste, až se to stane, uvěřili."

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill. (2414 S. 61st Ave.)

Velikonoce, Květná neděle — 23.3.1986

/Čs. rozhlas, Sydney, SBS./

Pozn. redakce: V předminulém čísle H.N. jsme měli obsírnou zprávu o protestní manifestaci ze 4.4.86 asi dvou stovek náboženských představitelů různých denominací na schodišti Kongresu ve Washingtoně D.C. Protestovali proti prezidentem Reaganem žádané pomoci jednoho sta milionu dolarů bojovníkům proti marxistické Ortegově vládě „sandinistů“ v Nikaragui. Mezi těmito protestujícími náboženskými hodnostáři byl i katolický t.zv. „pokrokový“ pan biskup Gumbleton z Detroitu Mi., a podobné protesty byly organizovány toho dne údajně asi v 70 amerických městech. Ani ne po měsíci se přichází na to, že t.zv. organizátoři tohoto protestu proti US pomoci bojovníkům „CONTRAS“ pracují ruku v ruce s t.zv. mírovým hnutím proti nukleárnímu zbrojení, které je jak v USA tak v západoevropských zemích v zákulisí ovládáno levicovými agenty Moskvy prostřednictvím naivních „pícníků“ i školených marxistických šifitů desinformací. Z téhož pramene - moskevských přísluhovačů - vyšel v západním Berlíně povel, aby se 19. a 20. dubna asi v třiceti západoněmeckých městech uspořádaly protestní průvody mladých proti náletu US bombardérů na Khadafyho vojenské základny v Libyi za to, že šíří ve světě terorismus. - A nyní jsme dostali od našeho krajanského misionáře a čtenáře H.N. z Austrálie zprávu, že i v Sydney dělají levicoví pícníci protestní pochody - (jen proti USA!) - jichž se zúčastnil také nějaký naivní pan biskup. Otec Eliáš proto o letošních velikonočních o tom mluvil ve svém projevu v krajanském rozhlasu, a tak jeho kázání v H.N. otiskujeme.)

Milí posluchači, loňského roku jsme se společně zamysleli nad úryvkem evangelia sv. Jana, který se čte při mši svaté na Boží Hod vel-

ikonoční. Tehdy jsem řekl, že velikonoce se netýkají jenom Kristova hrobu, ale že se týkají všech hrobů na každém hřbitově této země; tam, kde jsou uloženi naši drazí, kde jsou pochováni nesčíslné oběti válek, revolucí, živelných pohrom, epidemií. Velikonoce se týkají také nedefinovatelných jakoby hrobů, v nichž dnešní „civilizace“ zatajuje zbytky těl, zabitých v mateřském lůně na jejich cestě ke světu - obrovský počet bytostí, potřísněných krví, jenž je smutným symbolem lidské krutosti vůči bezbranným a nevinným, ať už se zakrývá jakkoliv. A týká se všech hrobů ducha, v nichž jsou pohřbeny důstojnost a velikost člověka, svoboda a její nadpřirozená přednostní práva.

A na tuto myšlenku navážeme letos. Hned na začátku připomínám, že někomu se bude zdát, že od velikonočního tématu odbíhám, ale není tomu tak. Bude to jen jiný, řekl bych časovější pohled, na Kristova slova.

Na Velký pátek uslyšíme při liturgii Pašije podle sv. Jana. Na Pilátovu otázku, zda je králem, odpovídá Ježíš, tváří v tvář své smrti: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ A Pilát na to cynicky říká: „Co je pravda?“ - A každý člověk, v každé době, v každé situaci, se musí tázat, ne však cynicky, ale upřímně, co je pravda? Proč? Protože pravda je stále pokřívána, je zastírána, je zneužívána! Kristus přišel na svět, aby vydal svědectví pravdě, ale každý slušný člověk a křesťan zvláště, má a musí vydávat svědectví pravdě. - Nevím, jaký byl hlavní důvod organizátorů, kteří před několika lety začali pořádat v Austrálii na Květnou neděli mírové pochody. Snad chtěli více působit na náboženské a lidské city, protože právě o velikonočních si křesťané připomínají Kristovo vítězství nad smrtí. A protikladem míru je válka, která s sebou nevyhnutelně přináší i smrt. A tak není divu, že tato iniciativa našla velikou odezvu u mnoha Australanů. Před dvěma lety se

zúčastnil tohoto průvodu i jeden z katolických pomocných sydneyjských biskupů. A když byl v katolickém tisku oprávněně některými věřícími kritizován, odpověděl půlstránkovým dopisem, v němž vysvětluje, proč šel mezi manifestující a proč půjde příštího roku zase. A loňského roku zde v Sydney byli mezi krácejícími za mír již dva katolictví biskupové. A tady jsme u velkého problému. Řekl jsem, že onen biskup byl oprávněně kritizován. Proč? Protože se nepřesvědčil, kdo tento mírový pochod organizuje, kdo ho financuje a za jakým účelem. A zde jsme i u problému pravdy.

Jsou lidé ne příliš inteligentní, kterým občas dělá potíže poznat pravdu, zvláště, je-li šikovně zastírána a manipulována: jsou lidé naivní, kteří se často ani po pravdě neptají; jsou lidé, kteří jasně vidí, že to, co se vydává za pravdu, je lež a přesto neprotestují, buď z opatrnosti, vlastního prospěchu anebo ze zloby; a jsou konečně lidé, kteří úmyslně pravdu překrucují, ji zneužívají ke svým záměrům a cílům. A tady jsme u kořene věci. Kdo z rozumných lidí by si nepřál mír? Ale jaký mír? - Odpovím na tuto otázku zkušeností člověka, který pro pravdu prožil tři léta v nacistickém koncentračním táboře a komunisty byl v Československu odsouzen nejdříve na doživotí a potom na 25 let - zemřelý kardinál Štěpán Trochta. Když jsem ho jednou po předčasném propuštění z vězení navštívil v jeho nuceném pobytu, mimo jiné řekl: „V nacistickém koncentračním táboře, kde jsem viděl to obrovské ponížení člověka, což zavinila válka, jsem si umínil, že jestliže se z něho dostanu živ, budu nejenom volat a křičet do všech stran světa, ale přímo rvát, aby to každý slyšel - MÍR. Nyní však, po zkušenostech zneužití tohoto pojmu, po různých manipulacích t.zv. mírového hnutí, nejenom na Východě, ale i na Západě, nyní, když slyším zde toto zprofanované slovo mír, tak se mně chce zvracet! protože se za tím skrývá lež, podvod a zlo!“ - Tolik zemřelý kardinál Trochta. Ano, je tolik lidí, kteří nevydávají svědectví pravdě, kteří i pojem míru dovedou mistrně využít a zneužít, dokonce i mezi slušnými lidmi. To je ovšem protiřečení ke Kristovým slovům z Pašijí sv. Jana: „Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Tedy i ve svobodném světě se musíme ptát, kdo o míru mluví, kdo organizuje mírové pochody a manifestace a za jakým účelem. I v Sydney jsou

599-4972

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář a dědy a otec v Československu

lidé, kteří si uvědomili již loňského roku nebezpečí této manipulované akce, a proto uspořádali mírový průvod také na Květnou neděli a rovněž tak i letos. Ale ani v tisku, ani v rozhlase, ani v televizi o tom nebyla zmínka! Kdo má na tom zájem? Jistě ne ti, kdo pravdu milují! Chtěl jsem se této manifestace dneska zúčastnit, ale protože začínala již v půl jedné a já jsem před několika minutami byl ještě v kostele, a celé okolí Hyde parku bylo pro automobily uzavřené, přišel jsem již pozdě. Zato jsem poprvé viděl přímo na vlastní oči mírový pochod, pořádaný hlavně levicovými organizacemi. A byl jsem překvapen, kolik výstředně oblečených lidí bylo v průvodu; jistě více než dvě třetiny. Též mne překvapilo, že nejuživanější barvou byla barva rudá. Na standartách byla různá hesla a výzvy - většinou protiamerické. Ani JEDNA nebyla namířena proti Sovětskému Rusku. Psalo se o různých totalitních režimech, ale ani jedno slovo o národech, žijících pod komunistickou sovětskou nadvládou po desetiletí.

Křesťan musí odsoudit každé násilí a každé bezpráví, ale nesmí, jak obrazně říká Kristus v evangeliu, cedit komáry a polykat velbloudy. Veškerá literatura, která byla ve velkém množství zdarma rozdávána, byla jenom t.zv. levicového zaměření, takže člověk za chvíli by měl dojem, že mír přichází jenom zleva.

Podle dnešních večerních televizních zpráv se tohoto mírového pochodu účastnilo v Sydney přes 50.000 lidí, viděl jsem v něm i řeholní sestry; katolické biskupy jsem nezahledl, ale viděl jsem jenom část tohoto průvodu, takže je možné, že i letos byli přítomni.

A tak se ptám? Ví těch více než 50.000 lidí, jaké pravdě slouží? Patří mezi hloupé, naivní, nevědomé, či nezodpovědné a lži sloužící? Uvědomují si tito lidé, že bez opravdové pravdy nemůže být trvalého a skutečného míru? A že za tuto pravdu je někdy, po Kristově příkladu, nutno dát i svůj vlastní život? Mír tedy nemůže být jenom na city, nebo demagogii, ale mír může být zachován jen upřímnou a rozumnou snahou o spravedlnost.

První Kristův pozdrav po jeho zmrtvýchvstání byl „POKOJ VÁM!“ Tímto pozdravem vás zdravím i já, vás všechny, kteří upřímně a poctivě hledáte pravdu a spravedlnost. A v tom nám mají, nám křesťanům, každoročně napomáhat i velikonocní svátky.

Je to kostel, sestřičko?

Anebo: ze zápisníku sestřičky ošetřovatelky o lidech, kteří se dnes u nás doma vracejí k víře v Boha.

Bratislavská klinika, rok 1960. „Nic, nic - nemám nic...“ zpívala si spolu s rozhlasem a vešla ráno Vlasta do jednoho pokoje na mužském oddělení, aby pacientům zapsala teplotu. Pokoj ji vítal jako svou známou, stále rozesmátou sestru.

„Čtrnáct dní jsem tady,“ přerušil její píseň právník, „a vy vždy v době nálady. Nemohla byste nám dát recept nebo aspoň poradit, kde ji kupujete?“ Vlasta odpovídá na jeho zvědavost úsměvem a právník pokračuje: „Mohu hádat?“ „Můžete a já vám pomohu. Dává se to tam bez peněz a nemusí se ani stát ve frontě.“ „Je to kostel, sestřičko?“ „Hádáte správně.“

Pokoj ztichl. Ozval se svobodný devětadvacetiletý inženýr: „Zajímavé, že se najdou ještě taková lidé... Já jsem se s tím už dávno vyrovnal.“ Vlasta se na něho zvědavě podívala. Měl postavu sportovce. Jaký pěkný muž, myslela si. Je tu jen kvůli vyšetření. Chce prý změnit zaměstnání. „Ale, pane inženýre, myslím, že jste jen trochu vybočil z cesty.“ „Přivádíte mě do rozpaků, sestřičko. A mám chuť si s vámi o těchto věcech promluvit.“ „Velmi ráda, jen co budu mít volnou chvíli.“

Byla velmi překvapena, když při večerní návštěvě našla pacienta u tématu, které začalo ráno. Jejím pohledu neušlo, jak ostře kontrastuje v ovzduší dobré nálady inženýrova vážná tvář. „Sestřičko, mám prosbu...“ postavil se jí do cesty, když se chystala opustit místnost. „Prosím vás, zavolejte mi kněze. Nedívejte se na mne tak vyjeveně. Já jsem se rozhodl...“

Vlasta se během několika let práce na oddělení setkala už s různými překvapeními, ale na inženýra se teď dívala přece jen s nedůvěrou. Ten chlap si teď

tropí posměch. „Pane inženýre, víte, já mám ráda legraci, ale toto...toto jsou vážné věci.“ „Já to myslím vážně. Sám jsem si nemyslel, že za deset let po prosté debatě budu žádat o něco takového...Sestro Vlasto, moc vás prosím, ještě dnes...“

Podívala se na hodinky. Sedm. Venku tma. „Když tak moc chcete, vyžádejte si ráno propustku a já vám poradím, kde zpovídají.“ „Ne, já vás o to moc prosím ještě dnes, tady. Knězi řekněte, že se chci dát zaopatřit. Nejedl jsem celý den.“ V jeho prosbě bylo cosi dojmavého.

Zmatená sestra přivedla po večeri kněze. Když vstoupil, pacienti opustili pokoj. Nechali tam jen tu podivnou dvojici, kněze a inženýra, který ještě ráno tvrdil, že je vyrovnaný. Vraceli se, dyž inženýr dostával sv. přijímání. A s jakou úctou přijímal!

„Děkuji vám, důstojný pane, za nový život...Prátelé, Bůh skutečně existuje...Deset let jsem byl mimo a neopustil mne.“ Ležel v posteli a díval se do dálky. „Ale, pane inženýre, i nám dejte trochu z toho štěstí!“ Aby žertem přemohla dojetí, přikročila k lůžku a chtěla ho poškádlit. Místo toho k všeobecnému úžasu vyběhla z pokoje a přivedla lékaře. Inženýr byl mrtev. Bylo to neuvěřitelné. Jako příčinu smrti lékař uvedl: Fibrilace srdce z neznámých důvodů. Ráno přišla jeho matka, přinesla mu ovoce. Při zprávě o smrti omdlela. Nevěřila, že syn zemřel. „Ne, nemohl tak zemřít. Vždyť jsem deset let prosila den co den za jeho obrácení.“ Kolik vděčnosti vyzařovaly její oči, když ji Vlasta seznámila s celým případem. Na kolenou líbala místo, kde zemřel její syn smířený s Bohem. „Já jsem ho ztratila - ale on není ztracený!“ A když odcházela z pokoje, ještě jednou řekla: „Modlitba má velikou sílu!“

Další den šel domů právník. Řekl Vlastě, že i on se musí dát do pořádku před Bohem. Od té doby ho vídává tam, kde je možné sílu a opravdovou radost dostat bez peněz a bez čekání ve frontě.

Tolerance mezi katolíky v Rakousku

Tolerance je snášenlivost; kdo není tolerantní, je nesnášenlivý. Ale kdo to chce? Nyní se mnoho mluví o toleranci. Jistě proto, že se příklady nesnášenlivosti stále více množí. Jak tolerantní je společnost, která se zbavuje starých lidí, fluče děti a vylučuje ze života nenarozené? Jak tolerantní je politická strana, která vylučuje nepohodlné kritiky? Jak tolerantní je Rakušan vůbec? V obraze, který si maluje sám o sobě, je Rakušan nejtolerantnější člověk. „Lidé, lidé jsme všichni...“ - „Žít a nechat žít“, jak se u nás říká, jsou jeho devisy, jeho maximy, jeho hesla. A svět mu věří - na krátké návštěvě, u „letošního“... (rozuměj vínal!)

Jsou-li v Rakousku znamení tolerance, pak je to tolerance z lhostejnosti. Komu je všechno jedno, může být snadno tolerantním. Ale běda, dotkne-li se něco Rakušana, pak ukáže „dráčky“, pak je popudlivý až hrůza. S mocnými „neměl nikdy potíže“, ale menšiny trestal za to, že jsou menšinami. Odmítá vše, co neodpovídá střední míře. Většina Rakušanů je katolická, alespoň podle křesťanského listu. Jaká tolerance je mezi katolíky? Jak jsou ochotni tolerovat druhé, tolerovat lidi, i když mají jiné názory? Tolerance je ještě daleko od toho, co by mělo být mezi křesťany: přijat druhého, vyjít mu vstříc, chtít mu rozumět. Nestupňují se rakouských katolíků nevedomost, choulostivost a neústupnost tak daleko, až tvoří „babylonskou věž“,

skládající se z nerozumu a odmítání až k násilí?

Choulostivost je jedna forma tolerance, nedostatek humoru druhá. Katolíkům se brzy zdá, jakoby jim někdo šlápl na prsty a podle toho reagují uražené: buď vykřiknou, nebo jsou hluboce uraženi. A již se volá po státu, policii nebo soudci, protože druzí říkají něco, co se nám nelíbí nebo lépe řečeno, protože se některým z nás nelíbí, smějí-li se jini něčemu, čemu se nesmějeme my - (kdy se vlastně smějí katolíci?) - nebo co není podle našeho mínění vůbec k smíchu. A hned musí zasáhnout „Pán Bůh,“ abychom byli „pomstěni.“ Jak si tito lidé představují Boha? Jako nějakého pana radu na odpočinku, který stojí u okna a zlobí se, když dělají děti ve dvoře rámus?

Jak je to dnes v Církvi? Je tolerantní? V středověku, který je vykřičen jako „doba tmy“, panovala dalekosáhlá vnitřně katolická tolerance. Jednotlivé „teologie“, zastoupené především různými řády, vedly mezi sebou prudké disputace, aniž by Řím zasáhl autoritativně. Vědecká teologie není možná bez diskuse, bez rozporu. Kardinál König poukázal jednou na to, že svoboda bádání je nutná i pro teologii - a řekl, že závazné učení Církve se nesmí stavět na jednu úroveň s míněním Církve o učení, které toho času panuje...

Co říká Ježíš o toleranci, stojí v evangeliu o podobnosti o pšenici a koukolou. Oboje má růst zároveň. Teprve při žni dochází k oddělení obou. A to leží u Boha. Kdo se odváží, aby předbíhal jeho rozhodnutí?

/Podle „Miteinander“/

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.
Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Josef Kolářek:

Zavinila to hladomorna na Buchlově

(O tom, jak se mučívало a mučí dnes - ve světě a u nás - v době pokroku 20. století!)

Byl jsem obyčejný vesnický kluk, jemuž stačila Svratka, starý mlýn s náhonem, bažinatá Zápět', Panská a Selská horka a na hry bystrecké či komínské zmoly. Kolem dokola byly lesy a tak mi svět tehdy končil na zalesněném horizontu, z něhož se zvedaly vrchy jako Holětň (spisovně Holedná), Lipáj (Lipovský vrch), Myšárna (Mniší hora) a pak hřeben rozdrojovských lesů, odkud jsme vozili otýpky boří, abychom měli v zimě čím topit. Už cesta do Brna na Mikulášský trh nebo do katedrály na Petrově či na Špilberk byla opředena vůní dálav. Pak však přišel do naší farnosti nový kaplan a hned o prvních prázdninách „zbuntoval“ ministranty a krdel děček a jelo se na Velehrad a pak pěšky na Buchlov. Za ta léta poztrácelo mnoho z těch zážitků barvy, jen vzpomínky na

hladomornu na hradu Buchlově mají stále ostré kontury jako ocelorytina. Hrst historických údajů o ní doslova nařízla tepnu mé fantazie. A do této jizvy se zatne každá zmínka o mučení či jen pohled na mučící nástroje, jako se mi to stalo při prohlídce pevnosti v belgickém Gentu před několika léty. Jen jsem zběžně přehlédl, co vymyslila lidská krutost na trýznění vězňů, a přece mi stydla v žilách krev.

Román o Čachtické paní jsem nemohl číst. Dodnes se vyhýbám článkům a fotografiím, jež dokumentují tyhle zvrhlosti lidského sadismu. Hrozně rád bych je odsunul do barbarských století starověku či nejvyšší středověku, ale nedaří se mi to. V roce 1984 tomu bylo jako naschvál. Ještě v zimních měsících jsem nechtěl věřit svým očím, když jsem viděl kresby kambodžských dětí, které se zachránily před genocidou prováděnou Rudými Khmery. Ty děti nemalovaly sluníčka, domečky, obláčky, květinčky a zvířátka, nýbrž jak byli před jejich očima bestiálně mučeni a zabíjeni jejich tatínky a maminky ve jménu toho nejčistšího marxismu, jaký hlásal jejich vůdce Pol Pot.

Po velikonocích už nabíraly obrátky přípravy na cestu Jana Pavla II. na Dálný východ. V lavině zpráv a obrazů jsem pozapomněl na onen zatínající se spár. Avšak 6. května slyšel více než milion jižních Korejčanů přítomných na mši svatě v Seulu, jak římský biskup prohlásil 103 korejských mučedníků za svaté. Dočítal jsem se, že za dvě stě let trvání katolické církve v Koreji bylo umučeno kolem 10.000 věřících. A korejské mučitelé sáhli hluboko do asijsky rafinovaných metod mučení, před nimiž ty evropské, středověké tak trochu blednou. V září me ohromil náš zvláštní dopisovatel z Kanady, když začal jedno své zpravodajství o návštěvě Jana Pavla II. v indiánské rezervaci St. Mary of Hurons líčením mučednické smrti jezuitského misionáře v roce 1649 Jean de Brébeufa. Vítězní Irokézi ho přovázali ke kůlu, polili vařící vodou, kolem krku navlékli náhrdelník ze žhavých uhlíků, pálili; protože se hlasitě modlil, vyřízli mu jazyk; nemohouce snést jeho pohled, vypíchlí mu oči a pak po kouscích uřezávali prsty a údy. Nakonec mu vyřízli srdce a snědli je, aby obdrželi jeho sílu, jakou osvědčil v mukách. Někde drápkem uvízl pocit, že se takové věci nemají ani připomínat. Křečovité se držím omluvy, že tyto děti divočiny tak jednaly s mnoha válečnými zajatci, ale má paměť tropí nepolechy. V těžké době, totiž přesně roku 1657 vytrpěl podobná muka, ne-li ještě krutější, jezuita Onřej Bobola v městečku Janów na nynější polsko-ruské hranici. Toho už starého lidového misionáře chytili kozáci, a když se nechtěl zřítí své víry, zchladili si na něm záhu svého bezuzdého sadismu. Upřívěte dorážejí výjevy onoho mučení. Zaháním je vzepětím národní hrdosti: „U nás by se něco takového nemohlo stát.“

„I mohlo..mohlo...“ krákorá ze zákampí mých dějepisných znalostí. Hned tři jména u roku 1393. Mikuláš Puchník, Václav Knobloch a Jan z Pomuku, oficiálové pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna. Zajati králem, vyslýchání útrpným právem, „štosování“ - tj. natahování na skřípec. Pak museli pod přísahou slíbit, že o tom nikomu neřeknou. Shoda s podpisováním podobných prohlášení po výsleších našeho StB je čistě náhodná. Jan z Pomuku neodpřisáhl. Na něho měl král Václav IV. zvláště spadeno i kvůli jiným vroubkům. Rozkatal se na něho, pátil ho na skřípci pochodní a pak spíše mrtvého než polomrtvého ho dal 20. března shodit z Karlova mostu do Vltavy. Ani ho nepsával a nezatížil kamením jako nynější policejní vrahové polského kněze Jerzy Popieluszky.

Za 227 let opět jedno fortelné štosování. A zase 17. března 1620 umírá v Olomouci na následky mučení holešovský farář Jan Sarkander. Scénář se opakuje. Čtyři výslechy, tři z nich útrpným právem, natahování na skřípec a pálení boků. To na brněnském Špilberku měli v kasematech přece jen bohatší výběr; i Gestapo se přičinilo, aby jeho ponurá pověst nepohasla. Jenomže, kdyby jen Gestapo! 25. února 1950 umírá v pražském SANOPSu čišošťský farář Toufar, kterého orgán StB Ladislav Mácha tak důkladně zpracovával pro veřejný proces, že ho ani nejlepší lékaři privilegované kliniky nemohli zachránit před smrtí. O tomto uvědoměném vyšetřovateli vypovídal jeden z jeho kolegů v červnu 1968: „Je to pravda. Říkali jsme mu, ty zvíře, vždyť ho zavraždíš! To byl hnus. Nepřestal. Byla to sprostá vražda. Toho žádné doktor nemohl dát dohromady.“

Jen tak mimochodem nebyl letošní silvestrovský program čs. televize ohlaselem podobných pokrokových metod? Herci hned na začátku otráveně brblali, že to mají za trest. Jiří Sovák měl recitovat Erbenovu baladu Vodník. Než mohl začít, přihlásil se mu Lasica jako režisér, který mu má vysvětlit, jak to má recitovat. Dali se do řeči. Sovák se zamýšlel nad postavou vodníka. Přiznával, že utopil člověka, a proto že je vodník - vrah. Lasica dělal obhájce vraha, který utopil člověka: „Podívejte se, vodník byl vlastně pracovitý, tichý člověk, který jen dělal, co měl dělat. On to měl vlastně v pracovní náplni, aby topil lidi. On vlastně prováděl jen to, co mu bylo poručeno.“ A tak si oba plácli, že vodník-vrah vlastně žádným vrahem nebyl, protože dělal jen to, co měl v pracovní náplni. Podle téže logiky byl 25. června 1968 i Ladislav Mácha propuštěn na svobodu a ušel soudu, protože převážila stížnost tohoto dalkově vystudovaného právníka, že „nebyla dokázána souvislost mezi týráním Josefa Toufara a jeho smrtí.“

Ještě jsem si pořádně neucpal všechny škvíry ve svém nitru odkazem, že to byly tragické přehmaty stalinismu padesátých let, když se mi dostal do rukou Amnesty International Report 1984. Ze zpráv jsem věděl, že je v něm uvedeno 118 zemí, v nichž se porušují základní lidská práva. Kojil jsem se maličkou nadějí, že tam nenajdu ČSSR. Jaké zklamání, když jsem musel číst, že A.I. sleduje 23 případů, ale má, za to, že počet vězňů kvůli svobodě svědomí je daleko vyšší. Případy jsou dost podrobně dokumentovány. Dr. Jaromír Šavřda, Dr. Ladislav Lis, Jiří Wolf, 250 františkánů zatčených 27. března 1983. odsouzení P. Františka Pometla a P. Josefa Mazance; dále tři svědci Jehovovi: Ing. František Risler, Zdeněk Tábořský a Jiří Kubík, odsouzení dvou katolických laiků Jiřího Šnajdra a Jana Mokrého, „zlé zacházení“ ve valdické věznici s Jaroslavem Javorským, který byl znovu a znovu bit a uvržen do betonové samoty; Jiří Gruntorád odsouzený na 4 roky vězení, odpykává trest v Minkovicích, opět časté svévolné tresty, snížení dávek jídla apod. 17. března zbit a vsazen na týden do samoty, až mu zmizí podlitiny. Měl jsem náladu pod psa. Kdykoliv se mě někdo zeptal, odkud pocházím, říkal jsem s obavou jméno rodné země, protože mě tísnilo, že snad ví o téhle skvrně na jejím dobrém jménu. Úplnou injekcí proto byla zpráva, že Valné zasedání OSN

DEN MATEK

připadá letos na 11. května.

Potěšte svou maminku pěkným blahopřáním, které máme české, slovenské, anglické i v jiných řečích.

Máme velký výběr dárků jako křišťálové sklo, keramiku, české granáty, kuchyňské potřeby, české knihy, kuchařky, šátky na hlavu, bonboniery, kafičko s rumem, kapesníky. Panenky z Československa. Náboženské sošky a růžence. Určitě si budete moci vybrat něco krásného a užitečného.

Jaroslav Pecháček: Masaryk, Beneš, Hrad.

(Masarykovy dopisy Benešovi.) \$7.85, pošt. \$9.00.

Dagmar Šimková: Byly jsme tam taky. (O ženských koncentračních táborech.) Brož., \$5.60, p.p. \$6.60.

Mapa Československa, vel. 32 x 17-1/2 inčů, \$1.75, pošt. \$2.45

E.M.Remargue: Tři kamarádi, \$6.95, pošt. \$8.25.

Jan Neruda: Povídky malostranské, \$5.50, pošt. 6.75.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, pošt. \$8.25.

Kalendář Československý svět 1986 - ilustrovaný, 217 stran, \$3.50, pošt. \$4.50.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, pošt. \$10.00.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obslužíme.

Obchodní hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.

V neděli zavřeno.

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

odhlasovalo 12. prosince 1984 Konvencí proti mučení a ostatním formám krutého, nelidského, nebo ponižujícího zacházení či trestání. V úvodu se odvolává na deklaraci o ochraně všech osob před mučením a jinými formami krutého, nelidského nebo ponižujícího jednání, kterou přijalo Valné shromáždění 9. prosince 1975 (resoluce 3452-XXX). První článek Konvence podává definici mučení: „V této konvenci výraz mučení znamená každý čin, jímž se nějaké osobě záměrně působí krutá bolest či utrpení, ať už tělesné nebo duševní, a to kvůli tomu, aby byly získány od ní nebo od druhé osoby informace či přiznání, trestajíc ji zato, co sama nebo druhá osoba provedla, nebo je v podezření, že to provedla, nebo zastrašovat ji či druhou osobu pro něco, co se zakládá na diskriminaci jakéhokoliv druhu; působí-li se taková bolest nebo utrpení z podnětu nebo se souhlasem, či připustí-li to nějaký veřejný činitel nebo jiná osoba jednající z úřední moci. To nezahrnuje bolest a utrpení, jež vznikají pouze ze zákonných sankcí, ať už s nimi související přímo nebo okrajově.“ V následujících dnech jsem se jako ohaň pídil po nějaké zprávě, že ČSSR podepsalo mezi prvními tuto konvenci, a to bez nejmenších výhrad, a že ji vtělilo do svého zákonodárství. Jakýsi šotek mi sice kazil radost připomínkou neslavného konce č. 120 Sbírky zákonů ČSSR z 13. října 1976, v němž byly zveřejněny Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, ale přesto jsem dychtivě čekal a pátral. Případám si jako rybář, kterého se kolemjdoucí potměšile ptají, zda má s sebou mýdlo. Má národní hrdost každou chvíli slízne nějakou ránu. Copak se mohu před cizinci chlubit, když čtu ve Sdělení VONS č. 400 z 8. listopadu 1984 odstavec o mimosoudní represí: „VONS během své činnosti informoval i o mimosoudních represivních zásazích. Jde o krátkodobá zadržení (většinou do jednoho týdne), osobní a domovní prohlídky, střežení bytů a domů, pokousání policejním psem, odcizování či poškozování věci, fotografování, filmování, poškozování pověsti a další. V této oblasti byly evidovány případy 402 osob, z nichž mnohé byly takto postiženy opakovaně. Přitom upozorňujeme, že VONS je v daných podmínkách schopen zaregistrovat a získat patřičnou dokumentaci jen ke zlomku

případu soudní a mimosoudní represe.“

402 postižených je jen zlomek. Osvětlo mi to i fakt, že korejská církev mohla z 10.000 umučených dokumentovat jen 103, kteří pak byli prohlášeni za svaté. A to bylo v nesrovnatelně tvrdších podmínkách krvavého pronásledování a v dobách před štopadesáti lety, kdy psané dokumenty byly vzácnější než dnes. A už je tu zase hladomorna, ta z Buchlova, a jako netopíři mi kolem uší poletují zvěsti o soudních a mimosoudních represích. V době mého výletu a Buchlov stála nedaleko Tomského dvora právnická fakulta, perla brněnské Masarykovy university, a já věděl, že je to pevná záštita proti časům hladomoren. Pak však přišla okupace a nacisté fakultu zavřeli. Do její budovy se nastěhovalo Gestapo a nastal čas mučení a poprav. Z průčelí mě urážel nápis: „Deutschland siegt an allen Fronten für Europa.“ Slýchával jsem od dospělých: „Až se vrátí právnická fakulta, skončí bezpráví.“ Po válce se tam práva jen ohřála a musela vyklidit místo jiným budovatelským institucím. Zato na průčelí se skvěl nápis: „Se Sovětským svazem na věčné časy.“ I když se právnická fakulta stala popelkou, zřejmě nezahálela, neboť se vyrojila hejna doktorů veškerého práva, sice nějak urychlených, ale přece jen doktorů; jejich pověst kazí jen uniforma. Na sděleních VONS se často objevují jména těch doktorů-vyšetřovatelů a prokurátorů a soudců a mezi jejich činy a tím titulem JUDr to povážlivě skřípe. Myslíte, že se ta Konvence proti mučení a ostatním formám krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nijak netýká české justice? Já ne. Mám před očima onen zlomek, tj. 402 případů. A pomyslím-li na tušený celkový počet, zatne se mi do té jizvy spár pocitu hladomorny.

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dekud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Konference o lidských vztazích v Bernu

Konference v Bernu o uvolnění vztahů mezi občany signatářských států Helsinského závěrečného aktu, která potrvá celkem šest týdnů, měla - podle slov vedoucího americké delegace, vyslanec Michaela Nováka, slovenského původu - již určitý úspěch v tom smyslu, že pomohla kladným způsobem vyřešit případy několika set občanů v různých signatářských státech. Americký vyslanec rovněž podotkl, že t.zv. „CSCE process“ má zásluhu na tom, že se v Evropě vytvořil jakýsi nový politický slovník, v němž se práva a svobody jednotlivce stávají společnou řečí pro východní a západní Evropu.

Sovětský vyslanec Jurij Kašlev mluvil o nových sovětských zákonech, které prý zjednodušují proces při vyřizování žádostí o cestování do zahraničí - nezmínil se však o zákonu, který vešel v platnost v květnu 1984, podle něhož se uvalují pokuty na sovětské občany, kteří poskytují cizincům ubytování a transport.

Kanadský vyslanec William Bauer, je toho názoru, že sovětské úřady dávají přednost sblížení masových organizací, protože se takové styky dají snadněji kontrolovat. V masových organizacích není místa pro individuální odchylky.

Na konferenci vznikl také spor mezi vyslanci Turecka a Bulharska v souvislosti s utlačováním turecké menšiny v Bulharsku.

Konference v Bernu se bude během příštích 4 týdnů v různých pracovních skupinách zabývat detailními aspekty uvolnění lidských vztahů mezi obyvateli signatářských zemí.

-afa-

**ČESKO-AMERICKÁ FARNOST
SV. JANA NEPOMUCKÉHO
V CLEVELANDU, O.**

**hledá
nadaného a schopného
VARHANÍKA
dobrého křesťana a zpěváka.
Znalost angličtiny nutná!
Volejte: ☎ (216) 641-8444.**

**DOPORUČTE
HLAS NÁRODA
SVÝM
PŘÁTELŮM**

ZNÁMÝM

Mahatma Gandhi Síla modlitby

Nejsem spisovatel ani vědec, ale s pokorou tvrdím, že jsem mužem modlitby.

Modlitba mi zachránila život. Bez modlitby bych byl dávno přišel o rozum.

Neztratil jsem pokoj duše, vzdor tolika příkořím, protože tento pokoj pochází z modlitby. Dá se žít několik dní bez jídla, ne však bez modlitby.

Modlitba je klíčem rána a závorou večera.

Modlitba je onou svatou smlouvou mezi Bohem a člověkem, jejíž mocí se osvobozuje z moci knížat temnosti.

Musíme se rozhodnout: buď se spojíme se silami zla, nebo se silami dobra.

Toto je moje osobní svědectví.

Ať to každý zkusí a přesvědčí se, že každodenní modlitba přidává k jeho životu cosi nového, co se nedá rovnocenně nahradit ničím jiným.

*

Na zdi památníku Gándhího v Dillí je tabulka se sedmi společenskými hříchy, proti nimž Gándhí brojil. Jsou to:

**politika bez zásad,
bohatství bez práce,
požitky bez kontroly svědomí,
vězení bez charakteru,
obchod bez morálky,
věda bez humánnosti,
služba Bohu bez obětí.**

Společným jmenovatelem všech těchto společenských hříchů je využívat výhod dané situace bez příslušné odpovědnosti, která z nich plyne. Je to touha po nevázané svobodě bez povinnosti a sobecká sebeláska. Je zajímavé, že sem Gándhí zařadil též službu Bohu bez obětí. To je totiž typický hřích některých křesťanů, kteří by chtěli křesťany zůstat, ale přitom chtějí zůstat zadobře se všemi ostatními a snaží se vyhnout nepříjemnostem, hlavně těm nepotřebným a zbytečným, jak říkají. V křesťanském náboženství je služba bližnímu ztotožněna se službou Bohu a nikoho by nemělo překvapit, že obojí je spojeno s obětí. Nelze skutečně být křesťanem tak, aby to nic nestálo.

P. K.

Problémy naší doby

Zločin a trest

Když se uvažuje o závažném rozsahu zločinnosti ve Spojených státech (podle posledních zpráv stoupla o 4 % v roce 1985), pozornost se obrací na řadu usnesení, kterými Nejvyšší soud omezil pravomoc vyšetřujících orgánů tak, že často nemohou být odsouzeni zločinci, jejichž vina je nesporná.

Nedávno byl uveřejněn rozbor, který odhaluje jiný kořen zločinnosti. Připravilo jej Ministerstvo spravedlnosti (Justice Department) na základě nově zavedených hlášení o zločincích, kteří byli odsouzeni do vězení (National Corrections Reporting Program). Rozbor shrnuje zprávy o 325,000 trestanců za rok 1983. Výsledky jsou závažné.

Více než polovina usvědčených vrahů, kteří byli propuštěni v roce 1983, si odseděla méně než 7 let za svůj zločin. Z pachatelů znásilnění více než polovina byla ve vězení méně než 4 roky a polovina zhruba méně než 2 roky.

Přibližně třetina propuštěných zločinců byla nejméně jednou odsouzena už dříve pro stejný nebo jiný zločin (felony), přesto jejich uvěznění v poměrně většině případů trvala jen 19 měsíců. Odsouzení na doživotí je fraška. Z „doživotních“ vězňů každý pátý byl propuštěn do tří let a poměrná většina „doživotních“ zůstala ve vězení osm let a sedm měsíců.

Katolická doktrína učí, že první povinností vlády je chránit občany před bezprávným násilím. Za tím účelem je stát oprávněn a povinen použít donucovacích prostředků - i trestu smrti, je-li to třeba. Soudnictví má za úkol zjistit skutečnou vinu a uložit viníku přiměřený trest. Spravedlnost nesmí být nemilosrdná, ale milosrdství vůči zločincům nesmí vytlačit spravedlnost. Jinak stát páše nespravedlnost na těch, kdo byli zločinem postiženi. Hořejší statistiky ukazují, jak daleko jsme se dostali k tomuto stavu nespravedlnosti.

v.ch.

KUPUJI

starou bižuterii (Rheinstones), porcelán, sklo, staré flakony od parfémů, šperky, stříbrné a postribřené předměty, hlubotisky, obrazy - originály.

**VOLEJTE od 4:00 P.M. do 10:00 P.M.
COLLECT ☎ 1 - (815) - 886 - 1397**

Washington. — Sedmnáct lidí ze šesti různých zemí, včetně izraelského generála ve výslužbě Abraham Bar-Am-a a tří Američanů, bylo zatčeno a obviněno, že podloudnými cestami chtěli prodat Iránu americké moderní zbraně v hodnotě dvou bilionů dolarů: supersonická bombardovací a stíhací letadla, tanky, dalekopalná děla, raketové střely a 15 tisíc protitankových střel TOW. Tento vojenský materiál, jímž mělo být pomoci Iránu v jeho válce proti Iráku, měl být tajně dopraven do Izraele a odtud pak do Iránu. Má se za to, že však všechn tento materiál už je na místě v Izraeli. Izraelská vláda musila vědět o této operaci, ačkoliv to tvrdošjně popírá. Izrael stojí v iránsko-irácké válce na straně Iránu a přeje si, aby obě země, Izraeli nepřátelské, se touto nekonečnou válkou úplně vyčerpaly. USA v době krize amerických zajatců v Iránu zakázaly vývoz všech moderních zbraní do Kholeiniho Iránu a tento zákaz dosud trvá.

● ● ●
Moskva. — Je-li možno věřit úřední zprávě sovětské zpravodajské služby Tass, sovětské a afghánské vojenské jednotky s pomocí bombardéru a vojenských helikoptér se prý zmocnily velké podzemní tvrze afghánských mohamedánských bojovníků za svobodu své země v provincii Zhawar blízko pakistánské hranice. Tato základna prý byla hájena pomocí tanků a dělostřelectva. V ní byla také umístěna skladiště zbraní a potravín. Druhá velká základna afghánských partyzánů, rovněž v

blízkosti pakistánské hranice, je prý nyní podrobena společnému náporu sovětské a afghánské armády a už zčásti prý také padla. Zároveň je také údajně obklíčeno město Kandahár, druhé největší město Afghanistanu, kde dosud měli všechno v moci afghánští partyzánské obránci svobody.

● ● ●
Bejrút. — Muslimští teroristé, spolupracující s palestinským vůdcem Abu Nidalem, a kteří si říkají „Revoluční organizace socialistických hnutí“, oznámili 23. dubna, že už 16. dubna byl „popraven oběšením“ 64. letý britský žurnalista Alec Collett, unesený 25. března 1985. Abu Nidal rozkázal jej popraviti v odvetu za britskou spolupráci na americkém útoku na Tripoli a Benghazi v Libyi z 15. dubna. Tito teroristé zároveň vyzvali „sesterské“ teroristické skupiny, držící v zajetí unesené Američany, aby je rovněž usmrtili.

● ● ●
Johannesburg. — Jihoafrická vláda oznámila, že má v úmyslu zrušit různé „zastaralé“ zákony, omezující svobodu pohybu černochů uvnitř země. Tak budou zrušeny vnitrozemské cestovní pasy, které s sebou musili černochi nosit v územích, rezervovaných pro bělochy, jakož i povinná dovolení, která si musili opatřit v případě přestěhování i uvnitř černošských území. Rasové oddělení tím však nebude ještě zrušeno; běloši a černoši budou žít odděleně jako dosud. Černochům nebude i nadále dovoleno přestěhovat se do území rezervovaného pro

LETEM

bělochy. Černoši musili dosud stále s sebou nosit „knížky totožnosti“ se svým jménem, adresou a místem práce. Desetitisíce domorodců bylo v minulosti zatčeno, protože u sebe tuto knížku neměli. Nyní všichni bez rozdílu rasy budou musit u sebe nosit legitimaci čili dokument totožnosti, jako tomu je téměř ve všech evropských zemích. Zákaz rasově smíšených manželství a mezirasových sexuálních vztahů byl zrušen už vloni; tento týden pak bylo vydáno nařízení, že hotely, restaurace a biografy musejí být přístupny pro všechny rasy. Segregace ve školách a v nemocnicích však bude ještě nadále podržena. Černoši v JAR také dosud nesdílejí s bělochy žádnou skutečnou politickou a vládní moc. - Svrchu uvedené změny jsou ale jakýmsi prvním krokem směrem je konečnému odstranění rasového oddělení - (apartheidu) - v Jižní Africe. Černošští vůdci však nejsou s těmito změnami spokojeni; říkají, že nejdou dosti daleko a že přicházejí příliš pozdě. Chtěli by, aby běloši ihned předali černošům do rukou vládní otěže udělením volebního práva každému a vydali se tak jejich většinou na milost a nemilost. - V posledních 30 letech bylo v Jižní Africe kvůli pasovým přestupkům zatčeno na 18 milionů černochů. V posledních 19 měsících tam bylo při rasových násilnostech zabito více než 1,400 lidí, většinou černochů, podezřelých z kolaborace s bílým režimem, jimž se vzbouření černoši mstili za to, že se „nepřidali k revoluci.“

● ● ●
Peking. — Vláda komunistické Číny a správa britské korunní kolonie Kongkongu společně

schválily základní zákon, kterým má být řízen statut Hongkongu po r. 1997, kdy tam podle britsko-čínské smlouvy z 19. století má skončit britská svrchovanost. Dne 1. července 1997 se totiž Hongkong stane součástí komunistické Číny; nový základní zákon mu však zajišťuje na 50 let statut „zvláštního administrativního území“ a „vysokým stupněm samosprávy“. Po tuto dobu si bude moci podržet svůj kapitalistický systém a zvláštní životní styl. Politická a administrativní tělesa s výkonnou a zákonodárnou mocí mají sestávat z místních obyvatel. Čínský předseda Deng Xiaoping opětoval 21. dubna ujištění, že prý „Peking nebude Hongkongu vnucovat socialismus.“

● ● ●
Washington. — Vesmírová raketa Titan, která měla v nadzemském prostoru umístit výzvědnou družici KH-11 -(její zhotovení stálo americké poplatníky 100 milionů dolarů) - explodovala hned po startu do vesmíru 18. dubna 86 na základně Vandenberg v Kalifornii. Tato družice by byla bývala schopná přesně zjistit, zda Sověti zachovávají smlouvu o omezení nukleárních zbraní. Jejím obzorem bylo prakticky území celého SSSR. Vojenští odborníci považují tuto ztrátu družice za velmi citelnou, protože tím USA jsou nuceny odložit opět uzavření účinné smlouvy se Sověty o kontrole strategických zbraní. Sověti totiž respektují pouze sílu a ne mravní imperativy, a smlouvu budou zachovávat pouze za předpokladu, že USA jsou schopny na její zachování dohlížet. Dosavadní US družice v nadzemském prostoru ještě nejsou schopny vypátrat každý nuk-

SVĚTEM

leární výbuch na území SSSR, a tak Spojeným státům nezbyvá než budovat novou špiónážní družici. Raketa Titan totiž explodovala při téměř pokusu už vloni.

● ● ●
Ženeva. — Účastníci konference delegátů členských zemí olejářského kartelu OPEC, kteří se opět sešli, aby se dohodli na ustálení cen zemního oleje snížením jeho těžby, shodli se sice na tom, že má být denní těžba kartelu snížena ze 17.5 milionu barelů na 16.7 milionů, avšak nebyli schopni rozhodnout, o kolik každá členská země má svou těžbu snížit. Dosud žádný z delegátů zemí OPEC se neodvážil přistoupit na snížení těžby ropy pro svou zemi, protože každý jí chce prodat co nejvíce. Navrženým snížením těžby mohou ceny oleje stoupnout na konci tohoto roku z nynějších 12 dolarů za sud na 18 až 20 dolarů, a pak mohou stoupat ještě dále. Dnes není možno říci, zda tyto předzvěsti se opravdu splní. Někteří delegáti na ženevské schůzi požadovali, aby Saudská Arábie snížila těžbu a tak vzala na sebe toto břímě sama, protože v poslední době svou dovolenou denní těžbu zdvojnásobila. Saudská vláda má však jiný plán; chce zaplavit mezinárodní trh svým velmi levným olejem, aby jeho ceny klesly na méně než 10 dolarů za sud, a tak by vyřadila z těžby všechny producenty, kteří nejsou členy OPEC. - Klesáním cen ropy jsou silně poškozeny také americké olejářské společnosti, které pak kvůli sníženému příjmu nemohou platit vysoké daně. Ceny oleje však jsou velmi vratké a mohou opět začít rychle stoupat. Na to však potom doplatí všichni američtí spotřebitelé, protože ceny životních potřeb začnou pak také rychle stoupat - čili, podle amerického žargonu, inflace začne rychle růst.

● ● ●
Luanda. — Čeká se, že v blízké budoucnosti se v africké zemi Angole utkají moderní zbraně sovětské výroby, jimiž je vyzbrojena armáda marxistické vlády Angoly - (jejímž diktátorem je Eduard Dos Santos) - s moderními zbraněmi americké výroby, kterými USA právě vyzbrojují bojovníky prozápadních rebelů UNITA: těm velí populární a velmi schopný vojenský vůdce Jonas Savimbi. Tito partyzáni už mají pod svou přímou mocí celou třetinu země

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a daconu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GI: 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

**K·H
Auto
Repair**

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)
jeji majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7439

a v druhé třetině mají rozhodující vliv. Sověti poslali své odborníky, aby sami pilotovali angolské vojenské Migy a helikoptéry typu MI-25, a také aby „dohlíželi“ na užívání dalších zbraní sovětské výroby. Podobně USA poslaly své „poradce“, aby pomáhali bojovníkům UNITA. Angolské vládní armádě pomáhá kromě Sovětů ještě 35 tisíc kubánských vojáků, zatímco Jižní Afrika pomáhá bojovníkům UNITA svými dopravními a vojenskými letadly. Minulé jihoafrické vojenské výpravy do Angoly proti guerilům SWAPO z Jihozápadní Afriky měly prý také zároveň účinně pomáhat Savimbiho bojovníkům proti angolské armádě. Pozorovatelé očekávají, že brzo dojde v Angole k rozhodujícímu boji mezi oběma stranami; stejně jako marxistický Dos Santos nechce s partyzány vyjednávat, Savimbi je rozhodnut svrhnout nynější marxistickou vládu Angoly. Dojde-li k tomu, pak nová prozápadní vláda Angoly pošle kubánské vojáky domů, čímž by pak byla otevřena cesta pro nezávislost Jihozápadní Afriky - Namibie. Jihoafrická vláda je už dávno ochotna dát Namibii nezávislost, avšak pouze pod podmínkou, že kubánští vojáci opustí Angolu a marxističtí guerilové SWAPO budou poraženi. Jihoafrická vláda se totiž právem obává, že jinak kubánští vojáci by se postarali o to, aby v nezávislé Namibii byla nakonec nastolena marxistická prosovětská vláda hnutí SWAPO.

Území Namibie neboli Jihozápadní Afriky, bývalé německé kolonie, bylo po prvé světové válce svěřeno Společností národů správě Anglie v rámci samosprávné Jižní Afriky; Organizace Spojených národů nyní však už delší dobu naléhá na to, aby Jižní Afrika udělila Namibii nezávislost.

Manila. — Tisíce Marcosových přívrženců nyní denně demonstrují v parcích a na ulicích Manily pro návrat Marcose jako presidenta Filipin. Dělalí rámus pomocí bubnů a prskavek, skandují, že prý Marcos byl drogován a unesen „americkými agenty“, a požadují jeho návrat. Marcos nyní na Hawaji poprvé přiznal, že v USA a na Filipínách vlastní milionová jmění. - Komunističtí guerilové na Filipínách sice mnoho mluví o své ochotě uzavřít příměří s novou vládou, avšak jejich skutek neodpovídá jejich slovům; jejich útoky proti vládní armádě se spíše zintenzivňují. Jen ve třech dnech bylo při těchto srážkách zabito 103 lidí. Marcos v exilu prohlásil, že prý

Aquinové chybějí vůdcovské schopnosti, což jen posílilo marxistické rebely a oslabilo filipínskou armádu. Předpovídá, že opozice proti Aquinové stále poroste, spolu s útoky komunistů, a že do konce měsíce její vláda padne. Tím prý bude stabilita Filipin stejně otřesená a nakonec tam mohou uchopit vládu komunisté. V Manile ministr obrany Juan Ponce Enrile sice přiznal zintenzivnění komunistických útoků, avšak hned k tomu dodal, že Marcos má halucinace, myslí-li, že filipínská armáda byla s příchodem Aquinové oslabena. - Dne 23. dubna presidentka Aquinová prohlásila při interview na TV obrazovce, že pomýšlí udělit Marcosovi a jeho společníkům v exilu amnestii v případě, že vrátí Filipínám aspoň část bohatství, které jim bezprávně odcizili; nepodala však o celé věci žádné podrobnosti. Pro-Marcosovy demonstrace prý nebudou policií rušeny, dokud při nich nebude prováděno žádné násilí; v opačných případech policie do těchto demonstrací zasáhne a zatkne rušitele veřejného pořádku. Marcosovi a jeho společníkům však nebude dovolen návrat na Filipíny, dokud se tamní politická situace neustálí. - Vládní komise, vyšetřující Marcosovo ilegálně nabyté jmění, podala soudní obžalobu proti bývalému presidentovi, který spolu se svou rodinou a společníky připravili filipínskou vládu přinejmenším o 5 bilionů dolarů.

Ženeva. — Úřad F.A.O. pro zásobování a zemědělství při OSN oznámil, že v saharské a podsaharské Africe se úroda

obilí v r. 1985 zlepšila, takže 39 z tamních 45 zemí v tomto roce nebude potřebovat výpomoc ciziny pro vyživování svého obyvatelstva. Dvanáct afrických zemí dokonce mělo přebytek obilí: Benin, Burkina Faso, Čad, Pobřeží slonoviny, Keňa, Malawi, Mali, Niger, Senegal, Sudán, Togo a Zimbabwe. Šest zemí však bude nadále nutně a bezodkladně potřebovat výpomoc pokročilých zemí, aby tam nedošlo k rozšířenému hladovění, kvůli suchu, domácí válce a neschopnému hospodaření: Habeš, Sudán, Angola, Botswana, Mozambik a Kapverde. Sudán je zvláštním případem: sklídl sice více sorgha než ho potřebuje, avšak chybějí mu prostředky k dopravě potravin na území trpící jejich nedostatkem; proto se ani letos neobejde bez cizí výpomoci.

Washington. — Vietnam právě suspendoval svůj šestiletý vystěhovalecký program, podle něhož mělo na 100 tisíc Vietnamců legálně opustit svou komunistickou zemi a vystěhovat se do ciziny. Personál Spojených národů, který tuto akci řídil, musil nyní opustit Vietnam. Jsou obavy, že opět přichází doba, kdy Vietnamci budou tajně prchat ze své země po moři na bídných člunech, při čemž jich velká část zahyne - buď bouřemi na moři, pirátskými přepady, či stíháním vietnamskými strážními čluny.

Washington. — V r. 1985 bylo ve Spojených státech provedeno na 60 tisíc operací transplantace; bylo vykonáno asi 10 tisíc transplantací různých tělesných orgánů, 24 transplantací oční

rohovky, čímž byl pacientům vrácen zrak a 25 tisíc transplantací kůže či kostí u obětí popálenin. Současně více než 10 tisíc Američanů čeká na dárce tělesných orgánů, jichž je citelný nedostatek. Pouze asi 17 % Američanů se dodnes rozhodlo, že v případě svého přirozeného či náhodného předčasného úmrtí při úrazu darují své tělesné orgány těm, kdo je potřebují. Ti už nosí při sobě legitimaci svého krevního typu a s úředním potvrzením jejich osobního rozhodnutí darovat své orgány potřebným čekatelům.

Luxemburg. — Dvanáct členských zemí Evropského společného trhu v odpověď na naléhání Spojených států, se konečně rozhodlo snížit na minimum alespoň počet libyjských diplomatů a jiných Libyjců ve svých zemích, a zároveň zbývajícím Libyjcům mají podléhat přísnému dohledu, pro zabránění možným teroristickým akcím. V Bonnu západoněmecká vláda už vypověděla 22 ze 41 členů personálu libyjského velvyslanectví. Pohyby libyjských diplomatů v zemích Evropského společného trhu budou silně omezeny, udělování víz Libyjcům bude ztíženo a Libyjec, vypovězený z jedné země, nebude moci cestovat do druhé cizí země. Washington však nepovažuje tyto kroky za dostatečné; naléhá, aby evropské

spojenecké země po vzoru Spojených států přerušily své ekonomické a obchodní vztahy s Libyí. Evropské země - s výjimkou Anglie - projeví svůj nesouhlas nad tím, že USA podnikly letecký útok na libyjská města Tripoli a Bengerhazi. President Reagan však znovu prohlásil 24. dubna, že USA podniknou další vojenské akce proti Liby v případě, že bude dále sponsorovat a podporovat teroristické akce proti americkým občanům kdekoli ve světě, a že podniknou stejné akce i proti Sýrii a Iránu, zjistí-li, že tyto země rovněž podporují mezinárodní terorismus. Bývalý president Richard Nixon radil Reaganově vládě, aby rozhodla námořní blokádu Libye v případě, že západoevropské spojenci nepřeruší s Libyí své ekonomické a obchodní vztahy. - Londýnské noviny „Times“ přinesly zprávu, že prý Khadafy po americkém útoku už je jen pouhou figurkou a už neudrží v rukou skutečnou vládní moc, které se údajně zmocnila pětičlenná vojenská junta. Západní diplomaté v Tripoli i mluvčí libyjské vlády však jednohlasně a energicky tuto zprávu popřeli. Zdůraznili, že Khadafy stále drží vládní moc pevně ve svých rukou, ačkoliv v prvních dnech po americkém útoku došlo k srážkám mezi Khadafyho gardisty a některými prvky armády, a že všechno ostatní jsou pouze ničím nepodložené zvěsti.

Zdar VI. mezinárodnímu sokolskému sletu ve švýcarském Curychu ve dnech 3.-6. července 1986!

Plánujete se jej zúčastnit?

Zavolejte naši kancelář. Organizujeme oficiální zájezd Americké obce sokolské. Poradíme Vám jak spojit Vaši účast na sletě s dalšími zájezdy po Evropě.

Skupinové odlety do Československa 1986:
14. května, 12. června, 10. července,
7. srpna, 18. září.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

Všem krajanům v západním předměstí oznamujeme

**nedávné otevření nového
ZDRAVOTNÍHO STŘEDISKA
v Brookfield, Ill.
FAMILY PRACTICE CENTER
of Brookfield, Ill.**

**9211 W. Ogden Ave. IL. 60513
Česky mluvící lékaři jsou Vám k službám
JAN TURON M.D.**

WALDEMAR TARASKIEWICZ M.D.

**Oba jsou členy lékařské skupiny v Hinsdale Hospital -
(120 N. Oak Hinsdale)**

- * vnitřní choroby
- * gynekologie
- * všechny laboratorní testy
- * dětská poradna
- * problémy stáří
- * menší chirurgické zákroky v ordinaci

ORDINAČNÍ HODINY:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

SPORT

I liga kopané v Československu

Výsledky 22. kola: D. Streda - Sparta 3:3, Dukla - Cheb 2:2, Trnava - Č. Budějovice 1:1, Prešov - Košice 2:1, Bohemians - B. Bystrica 2:0, Olomouc - Ostrava 3:1, Žilina - Slavia 3:1, Vítkovice - Inter 5:1.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. VÍTKOVICE	35:19 32
2. SLAVIA	21:19 27
3. SPARTA	51:22 26
4. CHEB	43:31 26
5. DUKLA	48:29 24
6. OLOMOUC	42:30 24
7. BOHEMIANS	36:29 23
8. OSTRAVA	27:24 21
9. TRNAVA	17:20 20
10. D.STREDA	20:33 20
11. ŽILINA	24:38 20
12. B.BYSTRICA	26:34 19
13. PREŠOV	20:33 19
14. Č.BUDĚJOVICE	22:40 18
15. KOŠICE	24:33 17

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 21. kola: Opava - Xaverov 4:1, Jablonec - Brno 1:4, Poruba - Teplice 3:1, Č. Lípa - Plzeň 1:2, Tábor - M. Boleslav 0:1, Zatec - Fr. Místek 0:1, Trinec - Gottwaldov (Zlín)

2:0, Hr. Králové - Chomutov 0:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. PLZEŇ	35:17 30
2. CHOMUTOV	36:15 29
3. ML. BOLESLAV	35:27 28
4. OPAVA	34:28 27
5. PORUBA	21:17 26
6. Č.LÍPA	25:23 23
7. BRNO	34:21 22
8. GOTTWALDOV (Zlín)	24:22 22
9. HR. KRÁLOVÉ	34:25 21
10. TEPLICE	24:27 20
11. TRINEC	15:17 19
12. TÁBOR	25:25 18
13. FR. MÍSTEK	21:29 17
14. XAVEROV	25:39 13
15. ZATEC	17:34 13
16. JABLONEC	11:50 6

1. S.N.F.L.
Výsledky 21. kola: Nitra - Stropkov 1:0, Púchov - Martin 1:1, Petržalka - Hurbanovo 2:1, Humenné - Košice 1:1, Senica - Levice 2:1, Prievidza - Michalovce 2:0, Trebišov - P. Bystrica 3:2, Dubnica - Slovan 0:0.

Tabulka	SKORE: BODY:
1. NITRA	61:12 37
2. SLOVAN	33:12 32
3. PETRŽALKA	38:27 26
4. MARTIN	27:28 22
5. P.BYSTRICA	32:26 20
6. PRIEVIDZA	28:24 20

7. SENICA	25:28 20
8. HURBANOVO	26:33 20
9. DUBNICA	21:29 20
10. TREBIŠOV	25:30 19
11. LEVICE	22:27 19
12. KOŠICE	30:34 18
13. HUMENNÉ	21:38 18
14. STROPKOV	29:40 17
15. PÚCHOV	27:32 16
16. MICHALOVCE	22:47 12

SPORT JEDNOU VĚTOU

Tenis
Martina Navrátilová bude reprezentovat USA na světovém turnaji, který se bude konat v Praze ve dnech 20.-27. července za účasti 43 států.

Hokej
SSSR porazil ve finálovém zápase Švédsko 3:2 a stal se opět mistrem světa.

Do semifinále o Stanley - Cup se probíjeli Montreal Canadiens, New York Rangers. Avšak Edmonton vs. Calgary a Toronto vs. St. Louis dosud hrají.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Přátelské utkání Mexiko - Uruguay 1:0, hrané před 47,000 diváky v Los Angeles skončilo velkou rvačkou a je možné, že FIFA nedovolí viníkům zastupovat svou zem na MS 1986 v Mexiku.

Brazílie porazila Finsko 3:0, když hrála se čtyřmi náhradníky ve finských Helsinkách.

25,000 diváků se přišlo podívat na Duklu v Praze, která hrála pohárový zápas s Dynamo Kievm 1:1.

90,000 diváků oslavovalo vítězství Barcelony nad švédským mužstvem IFK Göthenburg 5:4 v semifinále Evropského poháru.

Disciplinární komise Evropské federace rozhodla, že finálové utkání Poháru UEFA - Köln - Atletico Madrid musí být

za trest sehráno 350 km od Kolína n. R., za nedůstojné chování diváků při utkání proti SV Waregem.

Metro-Liga připravuje přátelský zápas proti Hamburger SV na úterý dne 20. května na Hanson stadionu v Chicagu.

M.I.S.L. ztratil další mužstvo a sice „Pittsburgh Spirit“, které bylo rozpuštěno.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Sparta - Lightning 2:0

Menší změna nastala minulý týden, když Sparta obdržela zprávu, že Wauconda musí hrát pohárový zápas, a tím ligový zápas musel být odložen.

Po dohodě s vedením Metro-Ligy a klubem Lightning bylo rozhodnuto o sehrání tohoto zápasu na Marquette Parku.

Manažér Sparty Lád'a Gajda měl k dispozici následující hráče:

Hageman - Wise, Brabenec, DeBatty, Lencioni - Kowue, Svoboda, Helseth - DiBernardo, Gajda, McDonald - Bole, Green, Taylor.

Spart'ané hráli v prvním poločase proti větru, který jim zabránil pořádně zaútočit, a když se dostali blíže branky vždy ztroskotali na výborně hrající obraně domácích.

Ve druhém poločase se Spart'ané za pomoci větru téměř usadili před brankou domácích a také vstřelili dvě branky a získali dva cenné body. Střelci branek: 61. min. McDonlad, 74. min. Brabenec.

METRO-LIGA

Rezervy:

Sparta - Lightning 4:0

Taktéž rezerva Sparty vyhrála svůj třetí zápas přesvědčivým skórem 4:0, a vede nyní svou skupinu náskokem 2 bodů.

Manažér rezervy Lád'a Kop má najednou přebytek hráčů a

pro tento zápas postavil následující sestavu:

Pistorius - Klečka, Bukáč, Paprocki, Avellar - Bonnano, Gill, Swanson - Sisic, Perkins, Czajkowski - Gammarielo, Charborough, Kirtley, Lencioni.

Branky: 6. min. Lencioni, 10. a 36. min. Bonnano, 84. min. Gill.

V mužstvu rezervy zahrál opět výborně obránce David Klečka, který může již dnes hrát za první mužstvo.

V útoku se líbil Bonnano, střelec dvou branek, který spolu s Czajkovským přivedou do rozpaků kteroukoliv obranu.

METRO-LIGA

Výsledky 3. kola: Sparta - Lightning 2:0, Schwaben - U. Serbs 2:2, Eagles - Kickers odloženo, Gr. White - R. Wawel 1:1, Vikings - Wauconda odloženo.

Tabulka	V N P	SKORE: BODY:
1. SPARTA	3 0 0	8:2 6
2. U.SERBS	2 1 0	6:1 5
3. SCHWABEN	1 1 0	4:2 3
4. EAGLES	1 0 0	4:2 2
5. LIGHTNING	1 0 1	1:2 2
6. WAUCONDA	0 1 0	2:2 1
7. VIKINGS	0 1 1	3:5 1
8. GR.WHITE	0 1 2	2:5 1
9. R.WAWEL	0 1 2	2:5 1
10. KICKERS	0 0 2	1:5 0

PRVNÍ DIVIZE

Výsledky 3. kola: Slovaks - Bullets 2:2, Fortuna - Rams 3:1, Real - Liths 2:1, Trevians - Aurora 3:0, Falcons - Hakoah 2:1, Lions měli volno.

Tabulka	V N P	SKORE: BODY:
1. TREVIANs	3 0 0	13:1 6
2. REAL	2 0 0	5:2 4
3. LITHS	2 0 1	5:3 4
4. FALCONS	2 0 1	5:6 4
5. SLOVAKS	1 1 1	14:8 3
6. FORTUNA	1 0 1	4:3 2
7. BULLETS	0 2 0	3:3 2
8. HAKOAH	1 0 2	7:14 2
9. LIONS	0 1 1	2:7 1
10. RAMS	0 0 2	1:5 0
11. AURORA	0 0 2	1:6 0

Program zápasů 4. kola neděle 4. května

Major divize:

Sparta - Vikings, Kickers - Gr. White, R. Wawel - Wauconda, Schwaben - Lightning, Eagles - U. Sebrs.

První divize:

Lions - Slovaks, Aurora - Bullets, Falcons - Liths, Real - Hakoah, Fortuna - Trevians, Rams mají volno.

Jarda Fajkus

PROGRAM ZAJEZDŮ 1986

DO ČESKOSLOVENSKA.

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga neb New Yorku za nejlevnější ceny.

14. a 29. května, 12. a 26. června, 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23, a nebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní za stejnou cenu.

ZAJEZD NA SOKOLSKÝ SLET DO CURYCHU.

Odlet 3. července z Chicaga, New Yorku neb Dallasu, 3 dny pobyt v Curychu a 13 denní zájezd Evropou.

Zájezd č.1 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii a Rakousko; zájezd č.2 navštíví Švýcarsko, Itálii, Jugoslávii, Rakousko a Československo.

Pobyt v Evropě může být prodloužen až na 90 dní.

Cena zájezdu je mimořádně výhodná.

Zavolejte nebo napište o podrobný program a cenu.

VYRIZUJEME rychle a spolehlivě návštěvu

Vašich příbuzných z Československa.

Vyzádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHUDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Radi vas obslouzi a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇICÍ

Odbočka New York připravila „Valnou hromadu“ na čtvrtek 1. května v 7:30 večer v budově Národní budovy s poradou o dalších podnicích. Oblíbený výlet (piknik) se sportovními soutěžemi na pozemku kolegy Větrovce na Long Island.

Se sportovním pozdravem, Jan Petlička, člen výboru.

Zpravodaj z domova hlásí:

„příchod jara mohou tentokrát opěvovat pouze básníci a milenci, fotbalistům to nevychází. Některé zápasy se hrají s vydatnými příděly deště, v blátě s nepříznivými podmínkami a hrací plocha je prostě těžce zablácena a tak kopaná je v břečkách a jak výkony tak návštěvy jsou slabé. Kluzký terén vadí všem. Stále vedou Vítkovice, Slavia, Sparta, Olomouc a Dukla. Sešli jsme se na „Starospart'anské“ a vzpomněli F. Hochmana. Děkujeme za smuteční soustrast. Jardi Burgrovi jsme popřáli k 80! Váš pozdrav byl přečten. Těšíme se, že snad uvidíme dobrou kópáň na TV obrazovce z Mexika!

S pozdravem, Vaši věrní.“

Mexiko se blíží!

Zahájení MS v kopané v Mexiku se den ze dne blíží. Podle posledních zpráv stále vede Brazílie, následují Italové, Němci, Francouzi a Maďaři. Španělsko, Anglie, Polsko, Uruguay přichází v úvahu a domácí Mexičané mají být překvapením. Poprvé v historii se budou natáčet videokazety a prodávat už půl hodiny po zápase. Cena není ještě určena. Dovíme se to až v květnu! Ještě není rozhodnuto zda bude hrát Rossi, světově proslavený hráč. Zajištěnou účast má Antonio Cabrini, řekl Bearzot, který připravuje mužstvo Itálie k dalšímu titulu. Aklimatizace bude velmi důležitá, proto mužstva mají přijet alespoň dva týdny před zahájením, někteří jen týden, a dva trenéři dokonce tvrdí, že stačí prý pouhý den či dva. Avšak lékaři doporučují aspoň týden k přizpůsobení se novému prostředí. Kopaná je už dávno na výši a moje sportovní láska se začíná uplatňovat i zde v Americe: hraje se však hodně v zimních měsících v krytých halách, zatímco nejlepší kopaná je přece jen venku na pěkné zelené trávě, spojená s technikou a solidní hrou! At' žije fotbalové mistrovství v Mexiku! zp

DOPIS NA ROZLOUČENOU

z Libanonu,
dnes rozbořeného bratrovražednou válkou různorodých vojáků v „cizích službách“.

Autor dopisu, 25letý Razibé, byl zavražděn r. 1975 cestou do rodné vesnice, kde chtěl slavit vánoce. Byl to Libanoňan, vyučený zámečnický a začal se připravovat na studium teologie, aby se stal knězem.

„Odpusťte těm, kdo mě zabili. Když jsem začal psát tuhle závět', bylo by si bývalo možno myslet, že místo mne mluví někdo jiný. V současné době jsou všichni lidé, Libanoňci a všichni, kdo v Libanonu žijí - v nebezpečí. Protože jsem jedním z nich, počítám s tím, že budu unesen a na silnici vedoucí do Nabba, k mé vesnici, zabít. Pro případ, že taková situace nastane, chtěl bych své rodině, lidem z mé vesnice a mé zemi zanechat zprávu. Mé matce a sourozencům říkám se vši jistotou: Nebud'te smutní a alespoň neplačte a nenaříkejte přehnaně; tato má nepřítelnost, at' je sebedelší, bude ve skutečnosti krátká. Opět se shledáme, to je jisté, shledáme se v nebeském domě věčnosti... Nemějte strach, milosrdenství Boží nás opět spojí. Prosím vás jen o jediné: odpusťte z celého srdce těm, kdo mě zabili, prostě se mnou o to, aby má krev, třebaš je to krev hříšníka, sloužila k tomu, aby vykoupila Libanon z hříchu, aby se smísila s krví oněch všech obětí, jež padly, at' byly jakéhokoliv původu a náboženské příslušnosti, aby byla přinesena jako cena za mír, lásku a vzájemné porozumění, které z mé země a z celého světa vymizely. Aby má smrt učila lidi milosrdenství, aby vás Bůh utěšil, staral se o vás a pomáhal vám ve vašem životě. Nemějte strach, nelituji absolutně ničeho na světě. Starost mi působí jen, že budete smutní. Modlete se, modlete se, modlete se a milujte své nepřátele.“

Mé zemi říkám: Obyvatelé jednoho domu mohou být různého mínění, ale nemají se nenávidět; mohou se na sebe zlobit, ale nebýt nepřáteli, mohou se hádat, ale neodpravovat se navzájem.

Vzpomeňte si na dny vzájemného porozumění a milosrdenství, ani myšlenku nevěnujte dnům hněvu a nesovnosti. Spolu jsme jedli, pili a pracovali. Spolu jsme vysílali modlitby k jedinému Bohu, spolu musíme zemřít. Můj otec byl obchodním partnerem jednoho „metuali“ /přivřezec islámské sekty/, jemuž jsem říkal strýček Hussein, což jsem dělal velmi rád. 75 let zůstali obchodními partnery a neporušili smlouvu ani nedělali vyúčtování. Nezapomínejte, že často si člověk u vlastního bratra nemůže vypůjčit ani sto liber, a že stačí jen vyhledat někoho ve vsi, at' je to metuali, maronita, sunnita nebo drúz, aby našel pomoc. Každý to ví, ale zaslepuje nás hřích. Každý člověk má podle své víry a svého svědomí najít zpáteční cestu k modlitbě, aby Bůh nedal vzejít svému hněvu, a aby plány velkých tohoto světa byly rozprášeny na půdě této země, aby nebyla nucena za jejich machinace platit svou krví.

Nenaleznu v nebi klid, dokud bude v Libanonu nadále trvat tento stav.

Udělejte z mého pohřbu sváteční den, nikoli den pohřbívání a smutku.

Co se týká mého pohřbu, at' Otec Bautros slouží mši raději sám a at' se neposílají oficiální úmrtní oznámení. A kdyby Abu-Kalil mohl udělat rakev z několika starých beden, bylo by mi to vhod. A nechtěl bych žádnou pohřební hostinu. At' mi lidé odpustí, at' je to bez výstřelků... Jsem popel, ale Boží silou budu mít účast na božském životě.

Sbor at' zpívá, jak jen dlouho bude chtít. Způsobí mi to radost.

Při psaní myslím na všechny, na nikoho nezapomínám, na

kamarády, přátele. Pro hlubokou náklonnost k nim bych rád našel slova naděje. Myslím, že jsem našel vhodné slovo: Aby se za mne modlili. Báli se Boha a milovali Ho. V žádné modlitbě nezapomínejte na řeholníky a řeholnice, kteří

jsou živými Kristovými svědky mezi námi na zemi. Neustále vzpomínejte na františkány, jezuity, Otce z Prado, skrze něž jsem poznal Boha, nemluvě o hmotné pomoci.

Já hříšník, v Kristu Ježíši, Vykupiteli Razibé

T.B.Hlubuček:

„Smutný úděl českého mecenáše“

Pokaždé, když jsem prošel hlavní branou českého národního hřbitova v Cedar Rapids, zahleděl jsem se na jedinou hrobku rodiny českého továrníka Franka Mitvalského. Hned za touto hrobkou měl zajištěný rodinný lot zesnulý zakladatel lékárenské firmy W.F. Severa Co., známý český mecenáš Václav Severa o němž jsem již několikrát do t.l. psal. Za svého života rád přiznával, že se narodil v malé české vesničce Doubravici u Luže, a neměl valného školního vzdělání, protože od dětství musel pracovat a pomáhat rodině s živobytím. Když pak svou prací a podnikavostí v USA uspěl, podporoval všechno krajanské kulturní úsilí, pomáhal rodné vlasti a v Cedar Rapids měl podíl i na založení hřbitova, který byl vyměřen českým profesorem na státní universitě v Iowa City, Bohumilem Šimkem. Severa byl mezi prvními, kteří si na něm zakoupili rodinný lot. - Když v 80 letech zemřel, pohřben se konal z kaple Turnerova ústavu, a nebyti toho, že se mi podařilo v poslední chvíli a bez vědomí rodiny, zahrnout do varhanního doprovodu během obřadů, českou hymnu „Kde domov můj“ a z Dvořákovy symfonie Nového světa - largo, nebylo proneseno ani jediné slovo uznání za velkou práci, kterou zemřelý vykonal na národním poli. A bylo toho hodně zde v Americe i za mořem. Zde založil Matici vyššího vzdělání na pomoc studentům z chudších rodin k dosažení vyššího vzdělání, a jako dar osvobozené staré vlasti k zrození První republiky československé

založil v Králově Poli - (předměstí velkého Brna) - „Americkou domovinu“ pro dospívající mládež z chudších rodin, toužící po praktickém odborném vzdělání pro život.

Během let úspěšné práce Českého národního sdružení, Severa byl mezi štedrými přispívajícími tohoto hnutí. Nezapomněl na nutnost udržení české školy, byl členem Sokola i mateřské podpůrné Jednoty Č.S.P.S., z které se později utvořila dnešní Č.S.A. Nakonec však ani nebyl pochován na Českém národním hřbitově, jak si přál. Rodina během jeho nemoci lot prodala a zakoupila jiný na městském hřbitově „Oak Hill“, kde pomník z žuly „Rock of Ages“ - označuje rodinu našeho nezapomenutelného mecenáše Václava F. Severy. A na možný dotaz čtenáře, jak mi jsou tyto podrobnosti známy, stačí vysvětlit, že po sedmadvaceti letech jsem byl po prvním příjezdu do Ameriky jedním z jeho zaměstnanců v cizojazyčném oddělení a současně jeho osobním tajemníkem, takže jsem se činně podílel na všech jím podporovaných neb založených podnicích. A to je také příčina, proč mi je líto, že se mu dosud nedostalo zaslouženého uznání. Když vláda Čs. republiky mu udělila řád „Bílého lva“ v uznání za jeho práci, skoro se zdráhal jej přijmout. Jen k tomu dodal: „Toto vyznamenání by si zasloužily spíše stovky a tisíce našich krajanů v Americe, kteří štědře dávali ze svého mála, a svou lásku k rodné vlasti mnozí dokázali i obětí největší, když za ni na frontách bojovali jako legionáři.“ - Naše krajanská Amerika mu však dosud uznání za jeho štěrnost dluží.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

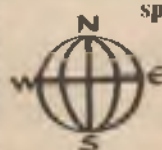
(718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Promluvy nad rakví † Dr. Jana Micky

Vlasta Vraz:
Dear Friends,

we have come to pay tribute to a distinguished, dear friend, Dr. Jan Mička - and to express our sympathy to his family: to his beloved wife Milada, his two daughters Janice and June, his brother-in-law Emanuel Semerád with his wife Jeanette, sons-in-law John Scullin, Dr. Harold Harris and to his grandchildren Clark, Suzan, Sandra, Carole. From all walks of life, young and old, we who knew Jan Micky, respected him and loved him for a number of striking qualities. There were many sides to Jan Micky and we all had our own reason for appreciating him, trusting his integrity and admiring him.

Jan was born on June 6, 1899 at Hlinné by Nové Město in Moravia, a village one could barely find on a map. It was a farming community, but already as a very small boy Jan decided he would not be a farmer and his family realized he would be quite useless tending the flock

because all he cared about was books. Education became a passion with him. Through his own efforts he acquired a good education and took his doctor's degree of Technical Sciences at the Czech Institute of Technology and at Masaryk University in Brno.

Jan was 26 years old when he emigrated to the United States and he always took pride in his American citizenship. - His craving for learning never lessened and in due time he became director of research and consultant at the Guelph University in Canada, at Ohio State University and the University of Minnesota, and for years at the United Biscuit Company. The list of his achievements in „Who's Who” is very impressive, but his scientific work cannot be fully appreciated by laymen - such as we are, but at least a few should be pointed out:

In World War II he received a citation from the government for „meritorious services” in the food program for the Army; in 1972 for „Service to country” for a special assignment to Guatemala; for 25 years of volunteer service „for an outstand-

ing contribution to the advancement of Chemical Science and Technology” from the Immigrant Service League.

This was for his scientific contribution. But Jan, with his broad vision and active mind, was deeply involved also in the humanitarian and educational fields.

The yearning for knowledge that inspired him as a youth, he wished to share with others who were starting out in life. One of his outstanding contributions was his 30 year service as secretary at the Council of Higher Education-Matrice vyššího vzdělání, founded to give interest-free loans to students and later scholarships from the Hovorka Fund. This became a mission with him: to enable young men and women, many with an immigrant background, to acquire a first-class American education. Jan's former students may be found today in research, high up the ladder of success, and in leading universities. A number of them told me privately that they owe it to Dr. Mička's determination and persuasion in convincing them not to give up their goal. Some were married and had families and they needed

Jan's guidance and moral support.

I used the word determination and repeat it because no other word describes him as well. When Jan Mička was determined, he never gave up. I should add that it was always for a good cause. I learned to know him well in the Czechoslovak Society of Arts and Sciences - he was chairman of the Chicago chapter for years - and especially in the Czechoslovak National Council of America - where Dr. Mička was on the Board for many years - I take the liberty of speaking in the name of the Council here today.

Jan and I often debated heatedly together: I hasten to add that we agreed basically, there were no serious differences between us, but usually I was resisting Jan because he was pressing me to take on another task. In time I learned it was easier to give in than to oppose his persistence. This is how I was drawn in - fortunately - I may add - to the fund raising campaign for the Chair of Czech and Slovak Studies at the University of Chicago. Prof. Svejkovský, I am sure, will speak on this subject, which became so important in Jan's life.

I have spoken briefly of Jan's scientific achievements in the field of education, to which he had dedicated tirelessly decades of his life with a devotion he insisted others should share with him. There was another side to Jan, his humanitarian and social awareness. For years he was on the Board of the Bohemian Home for the Aged. He was also a member of Masaryk Institute, Sokol Havlíček - Tyrš, Česká Beseda, and President of the American Czechoslovak Engineers Society.

You can see how rich his life was, how many gifts he had and shared. It was his beloved wife Milada who made his life even richer and who was a true team-

mate, active in the Council on Higher Education and other organizations. Without her assistance Jan could never have accomplished as much as he did.

As Jan and I usually spoke Czech together, I should like to add my personal „thank you” in Czech.

Loučím se dnes s přítelem, s kterým jsem společně pracovala v Čs. nár. radě americké; sdílela jsem jeho víru ve svobodné Československo. Byl velmi hrdý na svůj původ a národu zůstal věrný. Osobně, děkuji mu za jeho morální podporu. Nedočkal se lepších dnů pro Československo, ale jeho víra zůstala skálopevná.

In saying farewell to a dear and special friend, I express the thoughts of many of us. We are grateful to Jan Mička and grateful that there was such a man. The good he has done on this earth, lives on and that is our and his family's consolation. Good does not die but lives on as his legacy.

Prof. František Svejkovský:
Dear Mrs. Mička and family,

allow me to express the sincerest sympathy in your sad bereavement; sympathy on behalf of the chairman, Prof. Aronson, and the members of the Department of Slavic Languages and Literatures; and also for myself, as one entrusted with the care of Czech and Slovak studies at the University of Chicago, the field which Dr. Mička supported with your assistance so generously until the last days of his life. At the same time I would like to assure you that his name will continue to be spoken in our corner of the academic world with profound respect and with acknowledgement for his dedication to Czech and Slovak studies in the programs of the University of Chicago.

A few years ago, when Dr. Mička was the guest of the Uni-

Úmrtní oznámení a poděkování

Všem krajanům a exulantům, kteří se s ním v životě setkali a kteří dosud o jeho smrti nevědí, v zármutku oznamujeme, že po krátké nemoci z našeho rodinného středu odešel drahý manžel, starostlivý otec, milovaný dědeček a tchán

Dr. Jan MIČKA, ze South Hadley, Mass.,

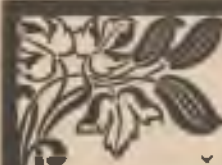
Narodil se 6. června 1899 v Hlinné u Nového Města na Moravě. Do USA přišel v roce 1925 ve svých šestadvaceti letech. - Byl členem Společnosti americko-českých inženýrů, dlouholetým tajemníkem a mecenášem „Matice vyššího vzdělání”, členem klubu „Česká beseda”, členem předsednictva Československé národní rady americké, Sokola „Tyrš - Havlíček” v Chicagu, a členem mnoha jiných vědecky odborných, kulturních a národních organizací.

Zemřel v nemocnici „Holyoke Hospital” Mass. v úterý 22. dubna 1986. Pohřeb měl v pátek 25. dubna 1986 v 10:00 hod. dopol. z obřadní síně pohřeb. ústavu „Švec a synové” (6227 W. Čermak Road v Berwynu; ☎ 484-2050, nebo 242-2027) na Český národní hřbitov v Chicagu, Ill.

Děkujeme všem, kdo nám projevili svou upřímnou účast na našem zármutku, kdo se s ním přišli ve čtvrtek večer do pohřebního ústavu rozloučit a v pátek jej s námi doprovodili na hřbitov. Sestře Vlastě Vrázové a dr. Fratišku Svejkovskému děkujeme ze srdce za slova rozloučení, p. Antonínu Kopeckému za zpěv, za hudební doprovod, a za květiny a dary k uctění památky našeho drahého zesnulého; nosičům rakve a Švecovu pohřebnímu ústavu za prokázané služby.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomněli a vzpomenu s námi:

Milada MIČKA, roz. Semerádová, manželka;
Janice SCULLIN s chotěm John a
June HARRIS s manželem Dr. Harold Harris, dcery;
Clark, Suzan, Sandra a Carole, vnoučata
a ostatní příbuzní.

1981
7. KVĚTNA
1986

VŘELÁ VZPOMÍNKA

S bolem v srdci vzpomínám, že ve středu 7. května tomu už bude pět let, co mne náhle opustil můj drahý manžel

ADOLF BLAŽKA

V sobotu 10. května 1986 budou za něho obětovány naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru (2414 S. 61st Ave.) v 6:15 hod. večer.

Děkuji všem, kdo si na něho se mnou vzpomenu upřímnou modlitbou.

*Tuto vřelou vzpomínku mu věnuje s něžnou láskou
Milada BLAŽKA, manželka*

versity on the occasion of his 80th birthday, it was our pleasure to talk with him about his life, his plans, his hopes that never ended. But today we meet on a sadder occasion. We have lost his voice, his presence, his initiative. The discussion of plans and goals for the future is replaced by looks backward, by remembrances. But these are remembrances full of respect and admiration for someone who, out of his rich and productive life in science and technology, found time to care for students and their material as well as spiritual needs, and to make a lasting financial and organizational contribution to education. And this concern grew into his enthusiasm for establishing a permanent program of Czech and Slovak studies at the University of Chicago.

One can follow the growth of Dr. Mička's efforts in the records of the University and the letters to him of its deans and three of its presidents: Beadle, Levi and Gray. These plans began long before the end of the sixties when the next decisive steps were taken with his assistance in the broader Czech community.

In these records we see realized the old dreams and hopes of a young scholar from a small village in western Moravia, who established himself with distinction in America and wanted to help other young students and scholars like himself. In doing that, he was led by his experiences both in America and abroad, by his love for his native country, and by his desire to extend the opportunities they offered to young people. He was also led by his humanistic ideals, rooted in the traditions of his homeland he left in 1925, which had just become a free state in 1918 - the Czechoslovak Republic. He believed very strongly in the power of education and spiritual values for everybody, and wished that young people, mainly those from his native land, may have chance to contribute to a better future for our world. - This is what he stressed so often in his talks, and what led him to a special concern for Czech and Slovak studies.

Dr. Mička's dedication recalls the live tradition of the ideas of his fellow Moravian, J.A. Comenius, whose pedagogical programs stressed in the 17th century the same core of humane knowledge at the center of higher education, and who was for his ideals invited here to become president of Harvard College.

We recall, too, a characteristic of Dr. Mička that none who

knew him can forget: his modesty. Everything he did and he gave - he understood as service to the ideas he respected, to the good traditions of his homeland, and to the needs of his new country, the U.S.A.

Při posledním rozloučení s Vámi, vážený pane doktore, není možné, aby se neozvala ta řeč, v které jsme spolu tolikrát rozmlouvali. Řeč, kterou k Vám promlouvala Vaše maminka a Vaši nejbližší. Řeč, v které jste navazoval své první vztahy ke světu. Řeč, která Vám otevřela nové horizonty poznávání - a nakonec i ukázala cestu ke konečným snahám a cílům. Přerostla Vám i v symbol rodné země a jejích tradic - a Vy jste se pro studium její historie a kultury s ní spjatých snažil udělat to nejvyšší možné. Za to a za vše ostatní Vám děkujeme - a nikdy na Vás nezapomeneme.

There is so much we thank you for, Dr. Mička, - your example of dedication to social and moral ideals, of modesty in helping others; and for your concern with the future generation and your dedication to extending knowledge.

In this regard I find no better final words to recognize Dr. Mička's contribution than those of President Gray of the University of Chicago, a letter which I am entrusted to transmit to Mrs. Mička:

Dear Mrs. Micka:

I am so sorry to learn of the death of your husband, and want to send you my heartfelt condolences.

Dr. Micka was so much a part of our University that I hardly know how to write you about your loss. For many years, his name was virtually synonymous with our program in Czechoslovak studies: he personally raised funds for a program in Czech and Slovak, and established the Micka-Semerad Fund for Fellowships in Czech and Slovak Studies. He also encouraged the scholarly study of the Czech and Slovak communities of Chicago. Dr. Micka's devotion to the University and to academic pursuits in general earned him the respect of his colleagues and all those who knew him.

Not only was Dr. Micka dedicated to the life of the mind, but he was also known for his philanthropy and love of humanity. He truly led a virtuous and remarkable life.

All of us will miss your husband very much, and I know that his memory will be honored at this University always.

With deep sympathy,

Yours sincerely,

Hanna Holbron Gray

Rozloučení

S

Jaroslavem Seifertem

(Pokračování ze str. 1)

V lásce k životu, kterou nám Jaroslav Seifert předával a v níž byl nedostižným, zazněl v poslední sbírce básní přece jen pochmurný tón, který nás - jeho čtenáře - upozornil na překvapující básníkuv věk.

Přežil jsem všechny básníky své generace...

Všichni mi byli přáteli.

Naposledy umřel Vladimír Holan.

Jak by mi nebylo úzko,

jsem sám.

(Pocta Vladimíru Holanovi; ze sbírky *Býr básníkem*)

Už ne, už nejste sám, náš drahý básníku - už vám jdou vstříc Jiří Wolker, Jindřich Hořejší, Josef Hora, František Halas, Konstantin Biebl, Vítězslav Nezval, František Hrubín i Vladimír Holan. Ti všichni nám, spolu s vámi, byli světly v našich těžkostech a jistotou v našich pochybnostech. Jste nám světly, které září stále.

*Až budem žalovati nebi
a až nám budou nejbliže
studený kámen u mříže
a nohy probodené hřeby,
at' ta, jež dneska okolo má
mladistvý půvab dívčích čel
a je tu u nás v květnu doma,
přemluví toho, jenž se hněvá.
Nebyli bychom víc než pleva,
kdyby Bůh na nás zanevřel.
Kdyby Bůh na nás zanevřel
a poručil jen pro potupu
to město dáti drápům supů
a dešti padajících střel,
vezmi si je, než zaprašíš
krov jeho věží, plných zvonů.
Dáme ti je jak zlatou sponu,
at' zatřpytí se na plášti.
A zbav nás bázně, zažeň strach,
strach,
at' bílý šat a závojiček
neválejí se na troskách.*

Kralupy nad Vltavou - Seifertovo rodiště a místo jeho hrobu - byly kdysi prastarou osadou, o níž se v r. 993 již zmiňuje zakládající listina právě - břevnovského kláštera. Dnes jsou čilým průmyslovým městem dolního Povltaví.

*Vím, že to město uchrání
Tvá přímluva, Tvé usmání
a slza na řasách Tvých víček.
(Věvec sonetů IX. a X. ve sbírce
Zpěvy o Praze)*

Národní umělec Jaroslav Seifert, nositel Nobelovy ceny za literaturu, věřil, že jediná slza prosby Panny Marie může naši zlatou, stovčatou Prahu ochránit v nejtěžších válečných dobách. A my smíme věřit, že Tato Panna Maria doprovodí tohoto svého ctitele po skončení jeho životní cesty k branám Božího království.

Závěr

Vášení smuteční hosté. Dovolte mi, abych se jménem nejbližších pozůstalých rozdělil o poděkování za to, že jste přišli uctít památku českého básníka Jaroslava Seiferta. Poděkování paní Seifertové a nejbližších pozůstalých patří především členům zastupitelských sborů, kteří se přišli rozloučit s českým básníkem; poděkování patří také českému herci, zasloužilému umělci Otě Skleněkově za recitaci básně; zkrátka vám všem, kteří jste tady u oltáře nebo na kůru dali jakýmkoliv způsobem najevo, že jsme se loučili s člověkem, který byl celému národu drahý. Poděkování nejbližších pozůstalých patří i vám, kteří jste s

nemalými obětmi přišli sem do tohoto chrámu a ve značně stísněných podmínkách byli účastníky tohoto obřadu.

Chvíle, kdy se máme s národním umělcem Jaroslavem Seifertem rozloučit, rozloučit se s ním za celou Prahu a vypřevodit ho na jeho poslední cestě do Kralup, už nastala. - I když můj věk mne neopravňuje k tomuto úkolu, přesto mi dovolu, abych se rozloučil s národním umělcem Jaroslavem Seifertem i za nás mladé, vždyť on měl velikou lásku k mládí a úctu k životu, který se projevuje už od nejtěplejšího věku. Loučím se s ním za všechny jeho přátele, dřívější i současné. Za ty, kteří s ním byli v těžkých chvílích, i za ty, kteří mu tyto těžké chvíle, zvláště v poslední době jeho nelehké nemoci, usnadňovali.

Bratři a sestry, přátelé. Kéž odkaz tohoto velikého syna českého národa zůstává v našich srdcích do slova a do písmene jako planoucí pochodň, kterou necht' nezhášíme my, a nedopustíme, aby byla kýmoli zhasnuta. Aby láska k životu a k člověku, kterou nám ukazoval, zářila i z našeho jednání. Myslím, že tím tomuto člověku uděláme největší radost, spolu s tím, že ho budeme doprovázet modlitbami na cestu do Božího království.

Upřímná vzpomínka

O letošní první májové mariánské sobotě - 3. května 1986 - nám bude v naší rodině opět smutno. Bude tomu právě rok, kdy nás opustila moje milovaná sestra, švagrová a teta, pani

Blanche Anna KAŠPAŘÍK

Teprve během uplynulého roku jsme si všichni plně uvědomili, kolik upřímného pochopení, dobrotivé útechy a radostných úsměvů nám vždy do rodiny přinášela její častá návštěva. Moc nám proto v našem rodinném kruhu schází.

V sobotu, 3. května 1986 si na ni v modlitbě vzpomeneme při pravidelných českých bohoslužbách v kostele P. Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo vzpomenu s námi.

Lilinka, Vladimír a Kamila Chorvátovi;
Kristínka, Peter, Zachary a Sophia-Rose Nechvátal.

The New York Times o Václavu Havlovi

V nedělním vydání The New York Times, dne 23. března 1986, byl v kulturní sekci uveřejněn rozsáhlý článek pod titulem „Portrét dramatika, který se stal nepřítelem státu.“ Časopis přinesl také fotografii Václava Havla. Článek vyšel v souvislosti s premiérou Havlovy hry „Largo Desolato“ v „Public Theater“. Toto divadlo uvedlo již v r. 1983 inscenaci tří Havlových aktovek.

Autorem článku, v němž rozebírá Havlův život a dílo, je Samuel G. Freedman. Zabývá se zejména obdobím po r. 1969, kdy byly Havlovy hry v ČSSR zakázány, a rozpomíná se na léta „70“, kdy se Havel stále více zabýval otázkou lidských práv. Freedman se také zmiňuje o r. 1983, kdy na základě tlaku veřejného mínění světové veřejnosti byl Havel propuštěn z vězení, protože byl vážně nemocen. V interview, které Havel po svém propuštění poskytl francouzskému deníku „Le Monde“ - jak píše Freedman - Havel prohlásil, že „vězení je nástrojem totalitárního státu na systematické ubíjení osobnosti a zkušební laboratoří na úpravu budoucí generace.“

Od té doby se Havlův život pohybuje na rozhraní vězení a svobody; bývá často zadržen, jeho korespondence podléhá cenzuře a on sám je pod neustálým policejním dozorem.

Havel je proto velmi izolovaný a důsledek této izolace je zřejmý: Havel píše hry, které na jevišti sám nikdy dosud neviděl a v současném Československu asi nikdy neuvidí. Jak Havel sám řekl - ztratil již přehled o tom, pro koho vlastně píše. Dramatik bez reakce publika je na tom právě tak, jako hudební skladatel, který ztratil sluch a tvoří ve vzduchoprázdnu.

Havlova poslední hra „Largo Desolato“, poukazuje také na cenu, kterou byl autor nucen zaplatit za léta nepřetržitého nátlaku: „shora“, kde byl nátlak na to, aby se podvolil, a „zdola“, kde se očekávalo, že se nevzdá.

Podle slov západních návštěvníků, Havel přímo dýchá hlubokým smutkem, protože cítí, že nikdo nemůže pochopit, jaký stupeň kontroly se podařilo čs. komunistickému režimu v zemi nastolit. Na druhé straně však vyzařuje také určitou naději, že přes všechny útlak, kontrolu a šikanování, dokáže ještě psát, a že jeho svědectví je slyšeno ve svobodných zemích na Západě.

-afa-

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Šťastný zahradník.

Vězeň Trochta se po vítězném utkání s esesmanem odhodlal hlásit v táborové nemocnici. Nebylo to tak jednoduché. Byl sice celý dotlučen a dořezán od lopaty; i noha mu otekla a bolela, jak mu do rány esesman kopal. Jít ale do nemocnice skrývalo v sobě nebezpečí. Poraženým vězňům někdy rádi pomáhali na druhý svět. Raněný Trochta riskoval. Zvláště rána na noze musela být odborně ošetřena.

Měl štěstí. V nemocnici se ho ujal jeden český lékař-vězeň, jménem MUDr. Podlaha. Jeho zásluhou bylo, že si poraněný a vyčerpaný Trochta důkladně odpočinul. Zatím, co čekal na ošetření, pojala ho najednou velká zvědavost. Bylo tam umístěno velké zrcadlo. Od příchodu do Mauthausenu byla to první příležitost shlédnout opět svou pozemskou krásu. Podíval se do zrcadla. Okamžitě se s hrůzou odvrátil. »Kdyby mně byl někdo tehdy dával milión,« vzpomínal na to později s žertem Dr. Trochta, »tak bych se nebyl podruhé na sebe podíval. Byl jsem strašný. Všecko na mně jen viselo.« Po svém asi desítiměsíčním pobytu v Mauthausenu vážil tehdy vězeň Trochta 46 kg.

V nemocnici zůstal Trochta dost dlouhou dobu. Snad víc než měsíc. Když odcházel, vážil už opět 75 kg. V dopise ze 20. září 1943, který má již zpáteční adresu nového bloku, píše o svém uzdravení. I písmo je výraznější. A vskutku po návratu z nemocnice se život vězně Trochty změnil k lepšímu. Z dřívějšího »MUKLA« se stal normální táborový vězeň, kterému balíky z domova přispívaly k životnímu optimismu.

Stalo se i něco významnějšího. V táboře chovali králíky a bylo třeba pro ně kosit trávu. Na Block č. 9 přišel dozorce tím pověřený a ptal se, kdo se v tom vyzná. Mezi vězni, - většinou to byli jemní intelektuálové -, se přihlásili tři ochotníci; Trochta mezi nimi. První vzal s nadšením kosu, rozmáchl se a do toho. Tráva se sešla, polní květinčky poslušně sklonily hlavinky, ale zůstaly na živu. Improvizovaný sekáč nic neusekl. Dozorce na něj zařval, že je lhář a že ničemu nerozumí a odměnil jeho dobrou vůli kopancem. Totéž se opakovalo i u druhého kandidáta selských prací.

Přišla řada na Trochtu. Opatrně vzal do rukou kosu, odborně si ji postavil před sebe a palcem začal přejíždět její ostří. No přirozeně, že kosit nemohla. Byla tupá. »Myslím, že bude třeba ji napřed nakut a nabrousit«, prohlásil klidně a s jistotou znalce vězeň Trochta. Snad si při tom vzpomínal na valašské louky a na mladá léta, ztrávená ve svém domově. Dozorci bylo okamžitě jasné, že vězeň se v tom vyzná. A tak vězeň Trochta přijímací zkoušku udělal s vyznamenáním a byl povýšen do stavu selského. Mezi ostatními vězni bylo to vskutku postavení privilegované.

Trochta měl každý den nakosit nákladní auto trávy. Posečenou trávu nacpal do pytlů a večer ji auto odvezlo do tábora. To znamenalo ovšem, že si mohl čas a síly vyměřit, mohl si sednout, kdy chtěl, třeba jen, aby zase »nabrousil« kosu, a neměl již nikoho, kdo by jej nelidsky poháněl lámat, vozit, nebo nosit kameny poklusem v kamenolomu, anebo konat jiné obtížné ruční práce.

Když se tak jednou vraceli z louky autem zpět do tábora, osmělil se vězeň Trochta a s nenucenou důvěrou oslovil svého představeného. Poukázal dozorcí na jedno místo mezi stromy: »Zde by byla krásná zahrádka. Mohla by se pěstovat mrkev, petržel, celer, atd.« - »Hm, a kdo to bude dělat?« - Na to právě Trochta čekal. »Když dovolíte, mohl bych to zkusit. Trochu se v tom vyznám.« - Tak se vězeň Trochta dostal na ještě lepší místo. Stal se zahradníkem. Tím dostal opět stále zaměstnání, které nepodléhalo denním změnám, a nad to bylo i lehčí a samostatnější.

Časem si Trochta vytvořil vzornou zahrádku, která něco pro kuchyň znamenala. To mělo ovšem hned další výhody. Jako zahradník a dodavatel vitamínů - sobě a spolu-

vězňům -, měl i volný přístup do kuchyně a směl tu a tam okusit i její tajemství. Využil toho zvláště ke sbírání a sušení kůrek chleba. Ty mu budou velmi užitečné.

Od podzimu roku 1943 do prosince 1944 byl život vězně Trochty snesitelnější. Mohl dokonce na sebe vztáhnout jedno známé čínské přísloví: »Chceš-li být šťastný tři dny, ožeň se! Chceš-li být šťastný celý týden, zabij vepře! Chceš-li být šťastný celý život, dělej zahradníka!«

Bratr Marián půjde do Střechova.

Každých 14 dní mohl dostávat vězeň Trochta dopis a každých 14 dní jej dostával. Jednou za měsíc od maminky a jednou za měsíc z pražského ústavu. Dopisy byly samozřejmě cenzurovány. Jakákoliv zpráva, která nebyla čistě osobní, byla nemilosrdně škrtnuta. Přesto se podařilo Trochtově důvtipu dostat zprávy o situaci salesiánského díla za války, a sdělit svá přání a zprávy o sobě.

Tak na příklad, v dopise datovaném 8. 10. 1943 a zaslaném z pražského ústavu, mohl přečíst Trochta jen prvních 10 řádků. Ostatní bylo škrtnuto. Ve své odpovědi z 24. 10. zpravuje o tom pražského ředitele: »...těž dík za dopis z 8. 10., který jsem toužebně očekával. Bohužel, byl příliš krátký, takže jsem se z něj nedozvěděl nic nového. To máte opravdu tak málo času, že napíšete jen 10 řádků?« Dopis končí několika všeobecnými větami a doporučením pozdravit všechny známé: »a nezapomeňte ani na strýce Kautela a na pana Ignáce. Všechny pozdravujte!«

»Strýc Kautel« nebyl ovšem žádný strýc, ale jinotaj, kterému pražský ředitel, který studoval kdysi s Trochtou v Itálii, hned porozumněl. Italsky »cautela« značí »opatrnost«. V následujícím dopise z 18. 11. dal si už pisatel pozor. Sděluje Trochtovi do Mauthausenu tytéž zprávy, ale jinak upravené. Trochta je dostal bez cenzury.

Je zajímavé srovnat originály těchto dvou dopisů. Německá armáda zabírala za války některé ústavy a koleje řeholních společností a zřizovala v nich nemocnice, sanatoria, ozdravovny atd. Tak byly zabrány i salesiánské ústavy v Ostravě, ve Fryštáku a hrozilo zabrání pražského ústavu.

V dopise z 8. 10. to bylo sděleno následovně: »V posledních měsících je u nás mnoho nového. V Ostravě jistě omezení ve prospěch nemocnice; přízemí, dvůr i zahrada jsou vyklizeny. Ve Fryštáku jsme 15. 9. ústav úplně vyklidili a přesídlili jsme na různé strany. Bohoslovci z I. a II. ročníku zůstali ve Fryštáku na faře s P.M. a P.J. Pan inspektor a ostatní bohoslovci odjeli s P.M. do Brna ... V Praze jsme měli být přesídlení, ale nedošlo k tomu ...« To ovšem táborová cenzura propustit nemohla. Tolik novosti!

V dopise z 18. 11. to bylo takto upraveno: »... pan inspektor a bohoslovci dvou ročníků jsou stále v Brně ... už se dokončuje stavba v Hodoňovicích ... ve Fryštáku stále bydlí na faře ... daří se jim výborně ... vyřizujeme pozdrav od ostravských spolubratří; jsou zdraví a už vykáceli stromy v zahradě, které se vám tak nelíbily. Staví tam dřevěné pavilóny ... u nás v Praze vše při starém, ale snad budeme zařizovat dvě místnosti v novostavbě.«

Vězeň Trochta dopis dostal v plném znění. Nebylo tam nic nebezpečného. Pro cenzuru je podezřelý jen vše nové. Dobré je to, co se dělá tak, jak se to dosud dělalo. Dobré je též, pochvaluje-li se přítomná situace, nebo vyslovuje-li se radost z budovatelského snažení. Nebezpečné jsou učené a duchaplné věty, mohou to být jinotaje.

Kdo pochopil tuto cenzurní šablonu, mohl si dovolit sdělit i důležité zprávy. Vězeň Trochta byl takto o všem informován a sám mohl sdělit do Prahy své přemístění z Mauthausenu do tábora v Dachau. V dopise z listopadu 1944 oznamuje to mezi pozdravnými vzkazy následujícím způsobem: »Pišete také, že brzy převezete bratra Mariána do jiného sanatoria ve Střechově. Pozdravte jej ode mne!«

»Střechov« je Trochtův překlad bavorského města »Dachau« a »Marián« byla všem pochopitelná narážka na jeho druhé řeholní jméno: »Maria«. Tak byli v pražském ústavu včas zpraveni o Trochtově cestě do Dachau.

(Pokračování přístě)

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

**TEXAS CZECH STATE FAIR
SESQUICENTENNIAL
CELEBRATION**

Cech-Americans from throughout the United States are expected to gather in Dallas, Texas on October 3, 4, and 5, 1986 to honor the Czech-Moravian community of Texas and celebrate the sesquicentennial anniversary of Texas' independence. Texans of Czech descent comprise a large segment of the state's population. The Czech language, brought to Texas by 19th-century immigrants, remains the third most widely-spoken language in the state.

Organizers expect that this event, which will be a once-in-a-lifetime celebration for many, will be a gathering place for representatives of the entire Czech-Moravian population of Texas. Various programs and entertainments, a banquet, a symposium devoted to historical subjects, a special bus tour of Dallas, polka dances and other activities have been planned for October 3 and 4. The celebration will climax on Sunday, October 5 with programs in the Cotton Bowl and at the state fairgrounds in Dallas. An exhibition illustrating the history and

cultural heritage of Czech Texans is scheduled to open at the State Fair on September 26 and run for thirty-one days.

The participation of groups and individuals from throughout the United States is needed to insure the success of this celebration. Particularly ambitious is the organizers' goal of filling the Cotton Bowl with participants and spectators. The Cotton Bowl programs will showcase several aspects of this group's colorful cultural heritage:

1. Dancing of the BESEDA, the national dance of Czechoslovakia;
2. Choral singing of Czechoslovakian folk songs;
3. Choreographed dancing and singing by children and youth groups;
4. A gymnastic exhibition similar to the gigantic Spartakiada exhibitions of Czechoslovakia by gymnasts of the Sokol organizations.

It is expected that each of the numerous Czech-Moravian communities in Texas will be represented in the Cotton Bowl program by Beseda dancers and other participants. Instructions and information about each of these activities is available by writing to the American Czech

Culture Society.

Time still remains for interested groups to obtain instruction materials and information about participating in the programs. Instructions and music for dancing the Beseda are available by writing the address listed below to the attention of „Beseda”. Choral groups may request the words and music for the choral program by writing to „Song”. Children and youth groups may participate in the programs by requesting instructions from „Youth”. Inquiries about the Sokol gymnastic exhibition should be addressed to „Sokol”. An information packet dealing with group and individual accommodations at local hotels, motels, RV parks and in the local community is available by writing „Housing”.

Organizers of the Texas Czech State Fair Sesquicentennial Celebration expect that this special event in Dallas on October 3, 4, and 5, 1986 will be the highpoint of the commemorative sesquicentennial activities for the hundreds of thousands of Texans of Czech ancestry.

For further information write: American Czech Culture Society, P.O. BOX 271221, Dallas, Texas 75227.

**CZECHOSLOVAK FESTIVAL
ASTORIA, NEW YORK**

The Fourth Annual Czechoslovak Festival will be held on Sunday and Monday, May 25th and 26th at Bohemian Hall Park, 29-19 24th Avenue, Astoria, New York.

The doors open at 11:00 A.M. Traditional Czechoslovak dinners, homemade baked goods and ethnic souvenirs will be on sale. The internationally famous Pilsner Urquel Beer will be available as well as many other European beers, wines and spirits.

Nostalgic displays of photographs and other memorabilia will be exhibited by the Histori-

cal Societies from Astoria, New York and Bohemia, Long Island.

The entertainment begins at noon. Among the groups featured this year will be the Mountain Folk Dancers of West Willington, Connecticut, the Moravian Folk Dancers of Endicott, New York and the Limbora Slovak Folk Ensemble of New Jersey. The Winfield Czech School and the D.A.Sokol Gymnasts will also perform.

Beginning at 2:00 P.M., the well-known Pilsner Brass Band will play polkas and waltzes for your dancing and listening pleasure.

If you'd like to „step back in time” to a more charming and more relaxed era, come to our Czechoslovak Festival. Sample the old-world atmosphere of our old-fashioned „Biergarten”. Savor our hearty Central European cooking. Taste our delicious wines and beers. Enjoy the soothing melodies of our music. Come home to your heritage at this year's Czechoslovak Festival.

Admission is only \$5.00. Plan to attend both days. For further information call: (718) 274-4925.

CLEVELAND NEWS

**HISTORY OF HOLY FAMILY
CHURCH OF CLEVELAND
(75 years in 1986)**

On October 24, 1911, the Most Rev. John P. Farrelly, fourth Bishop of Cleveland, granted permission to Fr. Rudolph Habrda, assistant at Our Lady of Lourdes, to collect funds for a chapel for Bohemian Catholics, to be attended from Our Lady of Lourdes. Father Stephen Furdek (now being considered for venerabilization), the pastor of Lourdes, husbanded this little mission, in the new „Corelett” area. Dr. and Mrs. Joseph Kofron donated land on East 131 (then Mars Hill or Windfall avenue in Corlett) and other lots were purchased from Mr. Anthony Pinkava and Mr. L.J. Sinnott. On November 20, within a month, Father Furdek wrote Bishop Farrelly requesting permission to name the new chapel now under construction, „Holy Family”. Bishop Farrelly approved Father Furdek's choice on November 27, 1911. The first entry in the Parish Baptismal Register bears the date November 5, 1911. The frame chapel cost about \$1,700, including the \$50 spent for instal-

ling electric lighting for the Christmas Masses of 1912. On October 29, 1912, Holy Family became an entity apart from Our Lady of Lourdes with the retired pastor of St. Ladislav Parish, Fr. John Svozil in charge. The first entry in the Marriage Register bears the date July 24, and on November 12, 1912 appears the first and only entry in the Death Register for that year. Father Svozil asked to be relieved of the parish and Father Francis J. Faflik was appointed pastor. Holy Family became a Parish on June 26, 1914. During the War Years, Father Faflik contented himself with building the lower church in 1918. He died on October 26, 1919. Father Joseph Kresina became pastor on July 21, 1920 and resigned eleven years later, in August of 1931. The new combination church and school building was built in 1920; when the upper church was completed, the lower on became a school, and classes were conducted by the Sisters of St. Francis from Joliet, Ill. under Sister M. Appollonia O.S.F. and four lay teachers. On September 18, 1931, Father Wenceslaus F. Novak became pastor, later to become a Monsignor. Msgr. Novak paid off the \$125,000 debt and added additional classrooms to the school building.

Upon Msgr. Novak's death on March 6, 1953, Father Joe Anzel became pastor and lost no time in building a new convent and in improving the sanctuary of the church. His were seven busy years until his death on April 3, 1960. On July 22, 1960, Father Clarence Liederbach became pastor. When Fr. Liederbach was named pastor of St. John Nepomucene Parish, two sons of the parish followed in succession as pastors, Fr. Larry Wolf who met an untimely death in a airplane crash in Alaska and then, Fr. Ed Rumlík who died of a heart ailment within the year of his being named pastor. The first and only non-Czech pastor, Fr. Walter Lechtenberg, was named and soon was replaced because of ill health by our beloved Fr. George Vituj. He was pastor until 1982 and because of a double hip operation he resigned in May 1982. Rev. Joseph Romansky then became pastor and in January 1986 resigned because of ill health.

The Cleveland Celebration will take place October 26, 1986. Details later. Joe Kocab.

Možno objednat telefonem: tisková a rychlá služba český i anglicky

Take stock in America.

CZECHOSLOVAK FESTIVAL
Sunday and Monday, May 25th and 26th
(Rain or Shine)
DONATION: = \$5.00 — Children under 12 FREE
11 a.m. — Doors Open
Traditional Czechoslovak foods will be on sale
Roast Loin of Pork - Roast L.I. Duckling
Dumplings & Sauerkraut — Svičková
Klobásy — Debrecínky
Homemade Czechoslovak Baked Goods
Historical Displays — Souvenirs — Door Prizes — Raffles

ENTERTAINMENT
Cultural Presentations Sokol Gymnasts
Folk Dancers in Colorful Authentic Costumes
The 25 member
PILSNER BRASS BAND
will
perform traditional Czechoslovak
Waltzes and Polkas
for your listening and dancing pleasure.

For further information call: (718) 274-4925
Bohemian Hall and Park
29-19 24th Ave., Astoria, NY 11102

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečutě a cukrářské výrobky
- Evropská speciality
- Special Homemade cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štádlí

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

VOICE OF THE NATION

THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary
(New Orleans, Louisiana)

**STATEMENT
BY THE PRESIDENT**

I met with Michael Novak, a distinguished scholar and writer who will head the United States delegation to the Experts' Meeting next month of the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE) in Bern, Switzerland. That meeting, part of the Helsinki process of lowering the barriers dividing East from West, will discuss expanding contacts across borders.

Mr. Novak reported to me on his recent consultations with our NATO Allies, the Swiss hosts, and the Soviet Union. In Moscow, he also met with a number of individuals divided from their spouses.

Since one out of every ten Americans has roots in Eastern Europe and the Soviet Union, the issues to be discussed at Bern - family reunification, family contacts, binational marriages, travel for personal and professional reasons and emigration - are not abstract political questions. They are subjects touching the heart of our society - the family. Progress between the CSCE countries in this area would do much to carry forward my discussion last November with General Secretary Gorbachev in which we agreed on the importance of resolving humanitarian cases in a spirit of cooperation.

Today, in the Soviet Union and other East European states, there are too many individuals and families who are separated from relatives in the West or prevented from travelling abroad. The Berlin Wall is a physical embodiment of the cruel and unnecessary policies that separate peoples from one another. At Bern we have a chance to pursue the process of bringing down the barriers to human contacts that separate East from West.

I have instructed Mr. Novak to speak forthrightly at Bern about the continuing problems in the field of human contacts and the need for the Soviet Union and Eastern Europe to work harder to resolve them. We would like to see practical results that will bring benefits to the citizens of East and West.

**ST. IRENE'S SLAVIC
FOLK FESTIVAL**
Sunday, May 18, 1986
2:00 PM

**St. Joseph High School
Auditorium 2401 - 69th
Kenosha, Wisconsin**

Sponsored by:

**St. Irene Byzantine Catholic
Church Route 50 & MB North;
P.O. Box 266 Bristol, Wisconsin
53104, ☎ (414) 857-7743.**

**Pastor, Fr. Quentin Koplinka
O.S.B., Chairman, Paul
Kaderabek, P.O. Box 51, Bedford
Park, Ill. 60499. ☎ (312)
735-3922.**

St. Irene's Slavic Folk Festival

The Moravian Cultural Society of the Chicago area will represent Czechoslovakia in dance at St. Irene's Slavic Folk Festival on Sunday, May 18, 1986 at 2:00 PM in St. Joseph High School; 2401 - 69th Street, Kenosha, Wisconsin. Also represented at the Festival will be dance groups representing: Croatia, Carpatho-Russian, Hungarian, Poland, Russian, Slovenian, Serbian, and Ukrainian in a two hour show. Tickets for the concert are \$4.00 in advance (May 11) or \$5.00 at the door. Send check or money order to: St. Irene Byzantine Catholic Church, P.O. Box 266, Bristol, WI 53104.

Also featured will be Vlasta „the Polka Queen” who has appeared recently on the Johnny Carson Show. Vlasta, who was born in Prague and immigrated to the United States will be honored for her contribution to Slavic Heritage through her Polka music. Mayor Bilotti has declared the week of May 18, 1986 as Slavic American Week in Kenosha.

A Polka Party will follow in the Church Hall (Route 50 & MB North) which is located only 9 miles west of the high school from 5:00 PM to 9:00 PM. Dancing to the music of the Badger Bottom Box Polka Band. The parishioners of St. Irene hope to see you on May 18. The day will begin with a Mass at 10:00 AM with some participants dressed in Ethnic costume. Any further questions please call (in Chicago) (312) 735-3922 week nights after 7:00 PM.

**Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill. (2414 S. 61st Ave.)**

**DE PAUL FORUM TO ACCESS
HAYMARKET: 100 YEARS LATER**

The 100th anniversary of the Haymarket uprising will be commemorated May 1 and 2 at DePaul University with a forum on the challenges that confront American labor today.

David Moberg, editor and labor reporter on *In These Times*, and Hank Scheff, director of public relations for the American Federation of State, County and Municipal Employees, will talk about „Haymarket One Hundred Years Later: American Labor at the End of the 20th Century.”

Michael Moore, editor of *Mother Jones*, commentator for National Public Radio and former editor of *The Michigan Voice*, will discuss „The Media and the Worker: Images of Labor in the Media.”

„The centennial of Haymarket is not an occasion for nostalgia, but an opportunity to reflect on the present and future of work and workers' movements,” said Roberta Garner, head of DePaul's Division of Behavioral and Social Sciences, which is sponsoring the centennial forum.

„International competition with low-wage economies, an evolving labor force and a changing political climate all require imagination and innovation on the part of labor. The speakers will address those issues.”

In 1886 in Chicago, workers were demonstrating near Haymarket Square, demanding an eight-hour work day, when a dynamite bomb exploded, killing eight policemen. Several anarchists and labor organizers, whom historians believe were almost certainly innocent, were arrested, tried and executed. May Day commemorates those events.

„Haymarket One Hundred Years Later: American Labor at the End of the 20th Century” will take place at 10:10 a.m. Thursday, May 1, in Room 206, Stuart Center, 2324 N. Seminary Ave.

„The Media and The Worker: Images of Labor in the Media” will be at noon Friday, May 2, in Room 5 D, Schmitt Academic Center, 2323 N. Seminary Ave.

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

ANGOLA - AND THE “REAGAN DOCTRINE”

Angola has been much in the news lately. One reason has been the visit of Dr. Jonas Savimbi at the end of January. Millions of television viewers saw him on the MacNeil/Lehrer Newshour on public television and on “Nightline” with Ted Koppel.

What is the significance of the Angola issue? Why should the American people be interested in or concerned about the affairs of this far-off African nation? First, a brief history.

Angola had been a colony of Portugal for nearly 500 years. As in most of colonial Africa, independence movements began in earnest after World War II. By 1961 guerrilla warfare broke out against Portuguese rule.

One of the guerrilla movements was Communist from the outset. The group led by Dr. Savimbi was anti-Communist.

The Communist group, the Popular Movement for the Liberation of Angola, known as MPLA, was guided and supplied by the Soviet Union and supported by thousands of Cuban troops.

Anti-Communist forces, the National Union for the Total Liberation of Angola, known as UNITA, has been attempting to overthrow the Communists from the time of independence in 1975.

The United States had given some aid to UNITA in the early stages of the struggle, but the

Clark Amendment, passed by Congress in January 1976, ended all such aid to anti-Communist freedom fighters.

The Clark Amendment was the result of the anti-anti-communist hysteria which gripped the U.S. Congress in the wake of our subversively-generated and consummated defeat in Vietnam.

This is the same Congress which virtually destroyed our internal security programs, and handcuffed FBI and the CIA. We are now suffering the consequences of such foolhardy actions as espionage and treason escalates.

The Congress in its wisdom has recently rescinded the Clark Amendment so it is now legal for our government to aid freedom fighters around the globe. It seems to us that the “moment of truth” has arrived. We've been talking a good line for too long, now it's time to “put our money where our mouth is.”

The plain truth is it's time for us to make a choice which should be easy for those who are dedicated to freedom. We can continue to ignore those brave patriots fighting for their freedom in Afghanistan, Kampuchea, Nicaragua and Angola — or we can aid them in their struggles.

We can act like those before us who ignored the pleas for aid in East Germany in 1953 — in Hungary in 1956 — in Czechoslovakia in 1968 — and in Poland in 1981 — or we can aid those calling for our help now!

We say it's time to stand up for freedom wherever the spark is ignited anywhere on the globe. We say it's time to invoke and actively promote the Reagan doctrine which declares:

“... people under Soviet domination are entitled to free themselves, and it is the right and duty of the United States to encourage and, so far as feasible, to assist them toward freedom and democracy.”

**AND THAT INCLUDES
ANGOLA!**

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

**ALL PHONES:
484-0800**